

ការសម្ភាសន៍របស់អ្នកមីង តូច នាង

ក: អ្នកធ្វើការសម្ភាសន៍ដោយរូបខ្ញុំបាន គឺម ម៉េង ខ៖
អ្នកដែលត្រូវបានគេសម្ភាសន៍មានឈ្មោះអ្នកមីង តូច នាង។

ប្រវត្តិរបស់រដ្ឋបរបស់អ្នកមីង តូចនាង

អ្នកមីង តូច នាង គាត់មានអាយុ៦០ឆ្នាំ ក្នុងឆ្នាំ២០១៩

អ្នកមីង តូច នាង ភេទស្រី

ក: អូខេ! ចឹងជាបឋមខ្ញុំសូមជំរាបសួរអ្នកមីងហាសហា!

ខ: បាទ!

ក: ចឹងខ្ញុំមកពីសកលវិទ្យាល័យប៊ីវ៉ាយយូ ប្រូវយូថាណាអ្នកមីង

ខ: បាទ!

ក:

ចឹងគេបានជ្រើសខ្ញុំអោយចុះមកណាអ្នកមីងដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតដើម្បីសម្ភាសអ្នកមីង
ពីជំនាញរបស់អ្នកមីងកាលអ្នកមីងនៅក្នុងជំនាន់ពលពត៌ជួបការលំបាកអ្វីខ្លះ

គេធ្វើបាបមិត្តខ្លះចឹងហាសអ្នកមីង

ចឹងប្រហែលជាសុំការអនុញ្ញាតអ្នកមីងដើម្បីសម្ភាសអ្នកមីងអំពីជំនាញរបស់អ្នកមីងប
ន្តិចបានទេអ្នកមីង?

ខ: មានអី!!

ក: បាទ! អរគុណច្រើនអ្នកមីង។ ចឹងថ្ងៃដែលខ្ញុំសម្ភាសអ្នកមីងគឺជាថ្ងៃទី៩

ខែ៣(គឺជាខែមីនា) ឆ្នាំ២០១៩ ហើយសម្ភាសដោយខ្ញុំបានគឺម ម៉េង។

ហើយសម្រាប់អ្នកមីងតើអ្នកមីងមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ: ខ្ញុំឈ្មោះតូច នាង

ក: អ្នកមីងឈ្មោះតូចនាង!

ខ: បាទ!

ក: តាមពិតអ្នកមីងសមនឹងមាឌហាសហា! ឈ្មោះតូច នាង។

ហើយឆ្នាំនឹងអ្នកមីងមានព្រះជន្មប៉ុន្មានហើយអ្នកមីង?

ខ: ខ្ញុំព្រះជន្ម៦០ហើយ!

ក: ៦០សិបហើយ! អូខេ ហើយអ្នកមីងមានទឹកន្លែង

ឬស្រកក់ណើតនៅទឹកន្លែងណាដែរអ្នកមីង?

ខ: ខ្ញុំពីមុនស្រកក់ណើត.. ណែ..ពីមុនម៉ែខ្ញុំនៅពាមឯកទេ

តែកាលពីជំនាន់ពលពត៌នឹងគេជាជំនឿស្តីទៅក្នុងឯណោះ ទៅទន្លេក្នុងឯណោះ

ទៅខាងអី.. បាក់ដាវឯណោះ

ក: បាទ! អ្នកមីង

ខ: ហើយពេលដែលខ្ញុំចេញមកវិញគេហៅខ្ញុំប្រជាជនចាស់

ក: ហីម...

ខ: ប្រជាជនចាស់គេអោយខ្ញុំមកនៅភូមិព្រះស្តុរនឹង

ក: បាទ!

ខ: នៅភូមិព្រះស្តុរនឹងខ្ញុំក៏បានគ្រួសារនៅភូមិព្រះស្តុរនឹងទៅ

ក: អរ...

ខ: បាទ!

ក: ចឹងនេះជាផ្ទះរបស់អ្នកមីងទាំងពីរមែនទេអ្នកមីង?

ខ: នេះផ្ទះខ្ញុំ នោះផ្ទះកូន

ក: អរ... ផ្ទះអ្នកមីងជំងឺផ្ទះកូនហាស... ហា... អូខេ

ខ: ហាស..

ក: ហើយចង់សួរអ្នកមីងថាឪពុកម្តាយអ្នកមីងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ្នកមីង?

ខ: ម៉ែខ្ញុំគាត់ស្លាប់បាត់អស់ហើយ

ក: បាទ... សុំស្គាល់ឈ្មោះបានទេអ្នកមីង?

ខ: បាន... តែព្រះនាមគាត់ឈ្មោះអី... តូច...

ក: តូច...!

ខ: នឹងហើយ!

ក: ចុះលោកឪពុកវិញអ្នកមីង?

ខ: លោកឪពុកខ្ញុំគាត់ឈ្មោះតូច...

ក: អរ... ហើយចុះម្តាយ?

ខ: ម៉ែខ្ញុំឈ្មោះទូច..

ក: អរ.. តូចហើយនឹង ទូច?? ហាស.... ហា...

ខ: ហាស... ហា...

ក: ហើយលោកទាំងពីរបើគិតមកដល់អិលូវមានព្រះជន្មប៉ុន្មានដែរអ្នកមីង?

ខ: អរ.. ជាងមួយរយហើយ..

ក: ជាងមួយរយហើយ?? នេះបងស្រីចូលមកនេះ... អូខេ។

តែស្រុកកំណើតគាត់នៅទឹកន្លែងនឹងដែរមែនទេអ្នកមីង?

ខ: ស្រុកកំណើតគាត់នៅពាមឯក

ក: ពាមឯក?

ខ: បាទ!!

ក៖

អរ.....ហើយចុះសម្រាប់លោកគាណាមួយរបស់អ្នកមិនគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរទៅអ្នកមិនដឹង?ចាំឈ្មោះគាត់ទេ??

ខ៖ លោកគាណាមួយខ្ញុំគាត់ឈ្មោះ... លោកគាត់ហ្នឹង??

ក៖ លោកគាណាមួយ??

ខ៖ អរ..លោកគាត់ម៉ែខ្ញុំប៉ាខ្ញុំនឹងហ្នឹង??

ក៖ បាទ!

ខ៖ លោកគាត់ឈ្មោះ... ខាងម៉ែខ្ញុំនឹងឈ្មោះសុខ សិន

ក៖ សុខ សិន??

ខ៖ បាទ!!

ក៖ នេះដើរទៅមុខទៀតបានបងឯងឃើញគាត់ផ្ទះមុខនេះ!

ខ៖ ចំណែកខាងប៉ាខ្ញុំនោះគាត់ឈ្មោះសុខ យ៉ែម

ក៖ សុខ យ៉ែម

ខ៖ សុខ យ៉ែម សុខ សិន!!

ក៖ អរ... មិនមែនទូចទៀតទេហ្នឹងអ្នកមិនហ្នឹង?? ហាស... ហា...អូខេ

ហើយព្រះជន្មលោកទាំងពីរប្រហែលជាចូលជាងពីររយហើយមែនទេអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ អត់ដល់ទេកុយ!

ក៖ ចឹងអត់ដល់ទេណោះ?ចឹងមួយរយក្រាស់មែនទេអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ បាទ! នឹងហើយ

ក៖ ចឹងសម្រាប់ស្នាមអ្នកមិនគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែលទៅអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ ប្តីរបស់ខ្ញុំគាត់ឈ្មោះនូវពៅ!

ក៖ នូវ ពៅ! ហើយគាត់ព្រះជន្មប៉ុន្មានហើយអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ គាត់អីល្អព្រះជន្មជាង៦០ឆ្នាំហើយ!

ក៖ អរ... គាត់ព្រះជន្មជាង៦០ហើយ។

ចឹងចង់សួរអ្នកមិនបន្តិចថាសម្រាប់អ្នកមិនពេលអ្នកមិននៅជំនាន់ដែលអ្នកមិនបានរៀបការជាមួយនឹងលោកពូ... អ្នកមិនធ្វើយ៉ាងមិចដែរដែលបានជួបជាមួយនឹងគាត់ហើយបានរៀបការជាមួយនឹងគាត់?

កាលពីជំនាន់នឹងអ្នកមិនធ្វើយ៉ាងមិចដែរអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ កាលនឹងគាត់.... កាលនឹងខ្ញុំមានគ្រួសារមួយហើយកាលពីជំនាន់ពលពាគហាស!

ក៖ អរ....

ខ៖ គេបានចាប់អោយរៀបការមានខ្ញុំដែរនឹងហុកសិបបីគូរ!

ក៖ អូរ....

ខ៖ តែខ្ញុំអត់ចូលដំណេកជាមួយគ្នាខ្ញុំក៏បែកជាមួយគាត់នឹងទៅ

ក៖ បាទ...

ខ៖ ហើយដល់ពេលគាត់នឹងក៏មានប្រពន្ធផ្សេងទៀតដែរទៅ

ក៖ អីអី....

ខ៖

មានប្រពន្ធហើយដល់ពេលប្រពន្ធគាត់ស្លាប់ទៅគាត់បានមកសួរនាំខ្ញុំនឹងក៏បានរៀបចំការទៅ វេចង្កាន់សង្ឃទៅព្រោះយើងចាស់ៗហើយ។

ខ្ញុំទើបតែបានគ្នាហើយរស់នៅជាមួយគាត់បានទើបតែម្តងឆ្នាំជាងទេ

ក៖ បាទ!! អរ..... ចឹងបានន័យថាអ្នកមិនមានស្នាមពីរនាក់។

ខ៖ បាទ!

ក៖ អូខេ! ចឹងស្នាមទីមួយគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ ហូ! ស្លាប់បាត់ហើយ! ឈ្មោះគា

ក៖ ឈ្មោះគា!! ចុះស្នាមក្រោយនេះគាត់មានឈ្មោះអីដែរអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះពៅ។

ក៖ ឈ្មោះពៅ!! គា, ពៅ ហាស... ហា.. ហេស..

អូខេចឹងចង់សួរអ្នកមិនបន្តិចថានៅពេលដែលអ្នកមិនរៀបការជាមួយលោកពូនឹងរៀបការនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរទៅអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ នៅឆ្នាំណាទេនៀក!!

ក៖ ហាស.. ហា...

ខ៖ មិនដឹងឆ្នាំណាទេ! ខ្ញុំភ្លេចដែរនឹងហាស! ប៉ុន្តែវាមានរយៈពេលម្តងពីរឆ្នាំហើយ

ក៖ ម្តងពីរឆ្នាំនេះហើយហ្នឹងអ្នកមិនដឹង?

ខ៖ បាទ!

ក៖ អូខេ! ចឹងយូរដែរអ្នកមិនដឹង

ខ៖ បាទ! យូរដែរហើយ

ក៖ បើគិតពីអីល្អប្រហែលជាចូលឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយ....

មួយពាន់ប្រាំបីរយប៉ុន្មានប្រាំបួនអី! ប្រហែលប៉ុន្មានឆ្នាំអីមើលទៅ។

ខ៖ បែបនឹងហើយមើលទៅ!

ក៖ បាទ! ហេ! កៅប្រាំបួន.. ប្រហែលជាកៅសិបប្រាំបួន.. កៅប្រាំបួន។ ម្តងពីរឆ្នាំ..

ត្រូវហើយមួយពាន់..មួយពាន់ប្រាំបួនរយប៉ុន្មានប្រាំបួនអី... ហាស.. ហា..

ខ៖ ហាស.... ហា...

ក៖ អូខេ!

ចឹងខ្ញុំចង់សួរអ្នកម្តងទៀតនៅពេលអ្នកម្តងរៀបការនឹងនៅជំនាន់នឹងលោកពួកគាត់ផ្តល់
ថ្លៃបណ្តាការអោយអ្នកម្តងនឹងចំនួនប៉ុន្មានដែរទៅអ្នកម្តង? ហើយផ្តល់យ៉ាងមិច?

ហើយធ្វើយ៉ាងមិចដែរអ្នកម្តងកាលជំនាន់នឹង?

ខ៖ ជំនាន់ខ្ញុំនឹងវា.. កាលនឹងជំនាន់លុយវារៀង... ចាយលុយយួននឹងណា!

ក៖ បាទ! អ្នកម្តង..

ខ៖ លុយយួន... លុយកាក់ៗហាស!

ក៖ បាទ....

ខ៖ អស់ចិតសិបម៉ឺនហ្នឹង!

ក៖ តិចម្ល៉េះ??? ចិតសិបម៉ឺនខ្មែរយើងនឹង?

ខ៖ ចិតសិបម៉ឺននឹងបានធុងបាសទៀតហ៎ា! ហាស... ហា....

ក៖ ហាស... ហេ... ចិតសិបម៉ឺនរៀលខ្មែរយើងហ្នឹងអ្នកម្តង??

ខ៖ ចិតសិបម៉ឺនខ្មែរយើងហ្នឹងចាស់!

ក៖ អរ... ស្រួលម្ល៉េះ....

ខ៖ កាលហ្នឹងគេចង់ដៃនៅ... ចិតសិបរៀល... ហាសិបរៀល... ហុកសិបរៀលហ្នឹង...

អត់ដូចជំនាន់ឥឡូវទេ

ក៖ ហាស.. ហេ.. ហា.. បាទ ហ្នឹម.. អូខេ!

ខ៖ មិនដូចឥឡូវសុទ្ធតែបី, បួនម៉ឺនទៅប្រាំម៉ឺនបានចងកើតណា

ក៖ បាទ..

ខ៖ ហើយក្រោយមកខ្ញុំបានគាត់បានបី, បួនឆ្នាំមក បានគេចងពាន់ហើយហ្នឹង

ក៖ អរ...

ខ៖ បួនពាន់, ប្រាំពាន់, ប្រាំពីរពាន់...

ក៖ ស្រួលមែនទែន! អត់ដូចជំនាន់នេះសុទ្ធតែម្តែងុណារចងដៃ, ដប់ប្រាំដុណារ, ប្រាំម៉ឺន..
បានចងកើត

ខ៖ ហាស... ហា... ចាស់!

ក៖ ថ្ងៃហ្នឹងទៅញ៉ាការគេមួយដែរនៀក អ្នកម្តងនៀក! ព្យ

ខ៖ បើម៉េចខ្ញុំគាត់យាយពីប្រវត្តិកាលគាត់ចាស់ៗពីដើមគាត់ក្រាលកន្ទេលស្លឹកក្តោកហ្នឹង!

ក៖ បាទ..! ហាស.. ហា..

ខ៖ ហាស... ហា.. មានតុដណ..

ក៖ ហ្នឹង! អ្នកម្តងថ្ងៃនេះការគេមួយរោងទៀតអ្នកម្តងនៀក! ថ្ងៃទីប្រាំបួននៀក!

ថ្ងៃហ្នឹងហ្នឹងនៀកថ្ងៃទីប្រាំបួន។ ចងដៃគេមិនក្រោមម្តែងុណារទេអ្នកម្តង! ..... ហាស.. ហា...

ខ៖ ហាស... ហា... ខ្ញុំនៅហ្នឹងអត់ទេ! ត្រឹម...

ដោយសារយើងអត់ជំពាក់ចំណងដៃគេចឹងយើងចងត្រឹមបួនម៉ឺន, ប្រាំម៉ឺនបាន..

បើយើងជំពាក់ចំណងដៃគេត្រឹមបួនម៉ឺន, ប្រាំម៉ឺន

ចឹងយើងចងដៃគេត្រឡប់ទៅគេវិញមានតែប្រាំពីរម៉ឺនទៅប្រាំបីម៉ឺន.. មានតែចឹង។

ក៖ អរ... ចឹងទៀតណាអ្នកម្តងណា!

ខ៖ ចាស..!

ក៖ ហើយនៅពេលដែលអ្នកម្តងរៀបការហ្នឹងអ្នកម្តងរៀបការនៅទី....

នៅភូមិតាស្តរឬក៏នៅភូមិផ្សេងដែរអ្នកម្តង?

ខ៖ ចាស! នៅភូមិតាស្តរនឹងឯង

ក៖ ភូមិតាស្តរនឹង..

ខ៖ ប៉ុន្តែផ្ទះខ្ញុំនៅឯលើឯណោះនៅភូមិលើហ៎ា!

ក៖ បាទ...!

ខ៖ ប៉ុន្តែខ្ញុំលក់ដីហ្នឹងមកនៅទីនេះ

ក៖ បាទ..! នៅទីនេះស្ងាត់មែនទែនណោះអ្នកម្តងណោះ?

ខ៖ ស្ងាត់.. ហ្នឹងហើយស្ងាត់! វាមិនសូវលឺអាកេកអាកេកអីទេ

ក៖ បាទ..! ចឹងនៅពេលអ្នកម្តងរៀបការហ្នឹង អ្នកម្តងរៀបការដោយក្តីស្រលាញ់

ឬក៏មានឪពុកម្តាយរៀបចំអោយ ឬក៏... បង្ខំអោយរៀបការ?

ខ៖ ម៉ែឪគាត់ទុកដាក់អោយ! ខ្ញុំមេម៉ាយហើយហ្នឹងហាស!

ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងមួយម៉ែឪដដែលខ្ញុំបែកគ្រួសារទៅនឹងខ្ញុំនៅមួយម៉ែឪឪពុក

ក្នុងដដែល.. ដល់ចឹងវាមានការគ្រប់គ្រង..

ម៉ែឪគាត់គ្រប់គ្រងហើយដល់ពេលគាត់ស្លាប់ហ្នឹងគាត់ក៏អត់មានឪពុកដែរគាត់ស្លាប់ឪ

ពុកស្លាប់ម្តាយអស់ហើយ!

ក៖ បាទ..! អរ...

ខ៖ តែមានបងគាត់កាលពីគាត់នៅលោកគាត់ធ្វើជាមេវត្ត...

គាត់មេវត្តដល់ពេលគាត់មានប្រពន្ធ.. អរ!

គាត់សឹកមកមានប្រពន្ធទៅនឹងបងរបស់គាត់ណាស់!

គាត់ចូលសួរចូលនាំត្រឹមត្រូវមានតែមានសួរ

មានន័យចំណីពីរបីកូរទៅចូលសួរដែរតែមិនតែខ្លួនយើងស្រលាញ់រៀងខ្លួនទេ។

ក៖ បាទ...!

ខ៖ អត់ទេ....! ខ្ញុំនឹងថាមិនយកដែរ...

ខ្ញុំប្រកែកថាមិនយកដែរព្រោះឃើញគាត់ជីកពេកខ្ញុំខ្លាច

ខ្ញុំខ្លាចគេវែប្រោះឃើញប្តីប្រពន្ធកេទៅ ទៅផឹកស្រាទៅ
ស្រវឹងទៅទៅវែប្រពន្ធវែកូនអីចឹងហាស!

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ដល់នេះខ្ញុំក៏បាននិយាយជាមួយបងភាគីថាខ្ញុំមិនស្អប់ខ្ពើមទេប៉ុន្តែខ្ញុំសុំរឿងផឹក

ក៖ រឿងផឹក... ហេ.. ហេ..

ខ៖ បើចង់បានខ្ញុំខ្ញុំយកតែអោយឈប់ផឹកកុំអោយដូចមុនដូចក្រោយ

ក៖ អរ...

ខ៖ គាត់ផឹកអាក្រក់ណាស់ណា! គាត់ផឹកអោយតែគាត់ស្រវឹងហា!

ខ្ញុំប្រាប់ក្រុយឯងដូចហែកគេគាត់ចុះប៉ុន្តែហេតុតែថាបុណ្យផលរបស់ខ្ញុំកសាងពីជាតិមុន
មកវាបានស្រួលណា!

ក៖ បាទ! អ្នកមីង...

ខ៖ មិនដែលថាមកប៉ះខ្ញុំមួយដៃទេខ្ញុំប្រាប់ហើយសព្វថ្ងៃនេះសួរទៅញាតិជិតខាង

សួរទៅផ្ទះនៅជិតៗ អោយក្រុយឯងសួរម៉ាកូមិនីងតាំងពីខ្ញុំនៅលើ

រហូតដល់ខ្ញុំមកនៅកន្លែងនេះខ្ញុំមិនដែលទាស់ប្តីខ្ញុំអោយអ្នកណាលើទេ

ក៖ បាទ.. ហ៊ីម.. ហ៊ីស...ៗ

ខ៖ សួរគេមើល!

ក៖ តាមពិតល្អមែនទែនអ្នកមីង

ខ៖ ខ្ញុំអត់ទេ! បើថាខ្ញុំខឹងខ្ញុំយាយតែពីរបីម៉ាត់ ពីរបីម៉ាត់

បើថាខ្ញុំយាយគេមិនកខ្វល់បាយ ហើយបើថាខ្ញុំខឹងហើយខ្ញុំមិន...

និយាយខ្ញុំមិនស្តីអោយខ្ញុំអត់មាត់ជាដោយ!

ក៖ ចាំតែប្រុងប្រៀងទៅនឹង! ហេស.. ហេស..

ខ៖ ខ្ញុំមិនមាត់ទេ ខ្ញុំធ្វើមិនដឹង

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ហើយមិនដែលញាតិជិតខាងណាមកដឹងរឿងចឹងៗថាខ្ញុំឈ្លោះគ្នាដែរ ហែង គឺអត់។

ប្តីខ្ញុំក៏មិនដែលហៅខ្ញុំថាដែរមួយម៉ាត់ខ្ញុំក៏មិនដែលហៅគេហែងមួយម៉ាត់!

ចឹងបានថាខ្ញុំប្រៀនប្រដៅកូនសព្វថ្ងៃថាកូនយកកម្រតាមម៉ែកុំដេរប្តី កុំវែប្រពន្ធ

និងកូនឯងបានសុខហើយ ហើយញាតិជិតខាងក៏គេអត់មើលងាយកូនឯងដែរ

ក៖ ត្រូវហើយអ្នកមីង!! តាមពិតមួយនឹងល្អមែនទែនអ្នកមីង

ខ៖ ចាស់!

ក៖

ចឹងនៅពេលដែលយើងចេះអធ្យាស្រ័យអោយគ្នាទៅវិញទៅមកចឹងគ្រួសារយើងមានសុភ
មង្គលច្រើនមែនទែនអ្នកមីង!

ខ៖ ចាស់ ចាស់

ក៖ អូខេ!

ជាពិសេសកម្រទៅដល់ចៅៗគាត់ឃើញលោកយាយលោកតាគាត់អត់ដែលឈ្លោះគ្នាដល់ពេ
លគាត់ធំឡើងគាត់ចេះស្រលាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក

ខ៖ កូនខ្ញុំហាស

ខ្ញុំប្រាប់កូនខ្ញុំវាប្រាប់ថាវាដើរទៅយាយនៅម្តុំផ្ទះលោកតាគឺខ្ញុំចង់ឃើញម៉ែខ្ញុំពុកខ្ញុំឈ្លោះ
គ្នាដល់ហើយហាស... ហា...

ក៖ ហេស.. ហេស... ទៅចឹងទៅ ហាស... ហេស...

ខ៖ ពេញក្រមុំហើយនឹងហាស

ក៖ បាទ..!

ខ៖ វាថាម៉ែខ្ញុំអត់ឃើញឈ្លោះគ្នាសោះ ខ្ញុំចង់ឃើញគាត់ឈ្លោះគ្នាម្តង ហាស... ហា...ហាស....

ចុះឃើញគេដេរអាអីក្បាលហែងមួយបានអាល្លូវហើយ

ក៖ ហ៊ី... បាទ

ខ៖ ក្បាលហែងម៉ាស្បែកជើងអីល្អវហើយ

ក៖ បាទ..!

ខ៖ អើយ! វាថាម៉ែអើយបើម៉ែឯងដូចគេវាដាប់ហើយ ខ្ញុំខ្មាស់គេដាប់ហើយ

ក៖ បាទ.. ដល់ពេលអ្នកមីងអត់មានការឈ្លោះគ្នាគាត់ទៅចង់មើលវិញហាស.. ហេស...

ខ៖ ហេស... ហេស...

ក៖ ចម្លែកចឹងទៅ អូខេ.....

ខ៖ ខ្ញុំថា ខ្ញុំថាវាចកូនឯងចិ ឆ្គួតទេហ្នឹងបានចង់អោយមួយឪពុកឈ្លោះគ្នា!!

ម៉ែខ្ញុំចេះតែថាលេងទេខ្ញុំឃើញម៉ែឯងចឹងខ្ញុំអរ ខ្ញុំអីហើយ

ក៖ បាទ..!

ខ៖

ខ្ញុំឃើញគេឈ្លោះគ្នាដេរប្តីដេរប្រពន្ធនឹងអើយដាប់ហើយម៉ែអើយបើចឹងវិញខ្ញុំដាប់ហើយ
ខ្មាស់គេដាប់ហើយមើលទៅ

ក៖ ដាច់ខ្យល់ដាប់ហើយ អូខេ...!

ចឹងសម្រាប់អ្នកមីងពេលដែលអ្នកមីងរៀបការហើយនឹងអ្នកមីងមានកូនចំនួនប៉ុន្មាន
អ្នកដេរទៅរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះអ្នកមីង?

ខ៖ កូនខ្ញុំកូនប្តីមុន... បី

ក៖ បាទ..! បីនាក់?

ខ៖ ចាស់! តែកូនប្តីក្រោយតែមួយទេ

ក៖ បាទ! នេះកូនរបស់ស្វាមីអ្នកមីងមុន??

ខ៖ បាស់

ក៖ អូខេ!

ខ៖ នេះចៅទេ

ក៖ អីចឹង!! ហាស.. ហេស.. ហា..

ហើយកូនរបស់អ្នកមីងគាត់មានឈ្មោះអីខ្លះដែរទៅអ្នកមីង?

ខ៖ កូនខ្ញុំឈ្មោះ... គេដាក់ឈ្មោះជីតាទាំងអស់

ក៖ បាទ..!

ខ៖ តូច សំអូន

ក៖ ទីមួយ តូច សំអូន ទីពីរ??

ខ៖ ក្រោយ! អាពីរនាក់នោះគេអត់ដាក់ឈ្មោះជីតាទេ គេដាក់ឈ្មោះឪពុក

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ដាក់ឈ្មោះពៅសុផល

ក៖ ពៅ សុផល

ខ៖ ពៅ សុផល ហើយ ពៅ សុផា

ក៖ ពៅ សុផា

ខ៖ បាស់

ក៖ កូនក្រោយមួយទៀតអ្នកមីង??

ខ៖ កូនក្រោយមួយទៀតនឹងពៅ ស្រីនិច

ក៖ ពៅ ស្រីនិច

ខ៖ បាស់

ក៖ ប្រុសប៉ុន្មានស្រីប៉ុន្មានដែរអ្នកមីង?

ខ៖ ប្រុសពីរ ស្រីពីរ

ក៖ អរ.. ប្រុសពីរ ស្រីពីរ! គាត់រស់នៅជាមួយនឹងអ្នកមីងដែរអ្នកមីងណេះ?

ខ៖ នៅជាមួយប៉ុនឥឡូវគេបែកអស់ហើយគេមានប្រពន្ធហើយ

ក៖ អរ..

ខ៖ មួយនៅកោះធំ

ក៖ កោះធំ

ខ៖ បាស់!មួយនៅនឹង

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ហើយនេះផ្ទះមីធំ

ក៖ អរ.. ផ្ទះបងគេ!!

ខ៖ ផ្ទះមីបងគេ

ក៖ ហើយនេះផ្ទះអ្នកមីងធំជាងគេ ហាស.. ហា..

ខ៖ បាស់

ក៖ ចឹងបានន័យថាពួកគាត់មានគ្រួសារអស់ហើយអ្នកមីងណេះ??

ខ៖ បាស់! នៅតែមីពៅមួយទេ

ក៖ អរ.. គាត់នៅរៀនហ្នឹងអ្នកមីងណេះ??

ខ៖ នៅរៀនអី! គាត់ធ្វើការអោយគេរាល់ថ្ងៃ

ក៖ គាត់ធ្វើការអីគេដែរអ្នកមីង??

ខ៖ ទៅលក់... ខាងក្នុងសាលារៀន

ក៖ អរ..

ខ៖ លក់ស៊ុប លក់បាយស្រូបអីនៅក្នុងនឹងក្នុងសាលារៀននឹង

ក៖ បាទ..! ចឹងលក់ស៊ុប លក់អីនៅក្នុងសាលារៀនហ្នឹងអ្នកមីងណេះ??

ខ៖ បាស់

ក៖ ហី!!

ចឹងចង់សួរអ្នកមីងមួយទៀតថាចឹងសម្រាប់អ្នកមីងតើអ្នកមីងមានចៅទាំងអស់ប៉ុន្មានអ្នកដែរទៅអ្នកមីង?

ខ៖ ចៅខ្ញុំ.. ប្រាំពីរនាក់ហើយ

ក៖ អូរ.. ចៅប្រាំពីរនាក់ហើយ

ខ៖ បាស់

ក៖ គាត់មានឈ្មោះអីខ្លះដែរទៅអ្នកមីង?ទីមួយបងគេ.. ចៅគេ... បងគេ??

ខ៖ ចៅ... តូរ៉ានេះទីមួយឈ្មោះអី... ដែន!

ក៖ ដែន..

ខ៖ ដែនមកមានសុខលី

ក៖ សុខលី..

ខ៖ សុខលីហើយណែ

ក៖ ណែ

ខ៖ ណែមកស្នី..

ក៖ ស្នី...

ខ៖ ស្នី មកស្រីឡែន

ក៖ ស្រីឡែន...

ខ៖ ហើយវានេះសុភា

ក៖ សុភា...

ខ៖ ហើយនេះសុភាព

ក៖ សុភាព.. ប្រាំពីរនាក់! អរ!នេះចៅពៅគេ?? អីយ៉ា នេះចៅបន្ទាប់បងពៅ ហាស... ហេស...

ខ៖ ចាស់! នេះមេមួយ(កូនស្រី) នេះកូនអាប្រុស

ក៖ បាទ..!

ខ៖ កូនស្រីនោះប្រាំ

ក៖ អរ..!អូខេ..

ខ៖ ហើយអាមួយនៅកោះធំណោះ!

ក៖ អរ.. បាទ..!

ខ៖ ចង់បានកូននឹងគេអត់ចង់... អត់បាន

ក៖ អរ.. បាទ..! គាត់អត់មាន ឬក៏...

ខ៖ គាត់អត់មានហុងនឹង...

ក៖ អរ..!ហើយគាត់អត់ពេទ្យចាក់ថ្នាំទៅអ្នកមីង??

ខ៖ ប្រពន្ធរាខ្សោយ... ប្រពន្ធរាខ្សោយណាស់។ អោយតែថា..

ថាមានរឿងអីក៏យកចិត្តចាក់ក្រាបដៃក្រាបជើងចឹងហ្នឹង

ហើយអាបេះដូងនឹងរាញ់រាញ់ប៉ាផឹចប៉ាផឹបចឹងហាស!!រាខ្សោយពេកដល់ចឹងទៅអត់មាន..

ក៖ អរ.. ចឹងណ!

ខ៖ វាធ្លាប់ទៅសុំនៅវិហារសួគ៌បានដែរ.. វាទៅសុំវិហារសួគ៌បានកូនដែរតើ

ក៖ អរ.. ចឹងយកកូនមកចិញ្ចឹមហ្នឹងអ្នកមីងណោះ??

ខ៖ ទៅសុំ.. ដូចថាទៅសុំព្រះអង្គហាស!!

ក៖ អរ...

ខ៖

សុំព្រះអង្គទៅព្រះអង្គអោយយើងមានកូនហើយប៉ុន្តែវាថាខ្លាចប្រពន្ធរាខ្សោយខ្លាចតែងាបប្រពន្ធ...

ក៖ តែមិនអីទេអ្នកមីងដោយសារតែពេទ្យគាត់ជំនាញមិនអីនោះទេ!!អូខេ..

ចឹងចង់សួរអ្នកមីងមួយទៀតថាសម្រាប់អ្នកមីងមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរទៅអ្នកមីង??

ខ៖ ខ្ញុំមានបងប្អូនប្រាំពីរនាក់

ក៖ ប្រាំពីរនាក់

ខ៖ ចាស់

ក៖ អ្នកមីងជាកូនទីប៉ុន្មានដែរអ្នកមីង?

ខ៖ ខ្ញុំជាកូនពៅ..

ក៖ កូនពៅគេ..?

ខ៖ ចាស់

ក៖ បងគេគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ្នកមីង?

ខ៖ បងខ្ញុំស្លាប់អស់ហើយ

ក៖ ហ្នឹង...

ខ៖ ស្លាប់អស់ពីរហើយ... បីហើយ...

ក៖ ស្លាប់អស់បី??

ខ៖ ចាស់..

ក៖ គាត់ស្លាប់នៅក្នុងជំនាន់ពលពភហ្នឹងអ្នកមីងណោះ??

ខ៖ អត់ទេ.. ជំនាន់ពលពភស្លាប់មួយ..

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ជំនាន់ពលពភនឹងស្លាប់ដោយសារជម្ងឺមួយបងស្រី..

បងស្រីពីរទៀតគាត់មកស្លាប់នៅទីនឹង.. ស្លាប់នៅនឹងផ្ទះខ្ញុំនឹង

ក៖ ហ្នឹង..

ខ៖ គាត់នៅជាមួយកូនគាត់ប៉ុន្មានគាត់មកលេងនឹង!! គាត់មកលេងនឹងដួលដល់តែដួលទៅយាយវាអត់កើតប្រហែលជាបានមួយអាទិត្យគាត់ខូចទៅ

ក៖ ហ្នឹង.. អត់ទៀងណោះអ្នកមីងណោះ!តែសម្រាប់ពួកគាត់..

ពួកគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរទៅអ្នកមីងបងគេ??

ខ៖ បងគេគាត់ឈ្មោះតូច អន

ក៖ តូច អន..

ខ៖ បានមកទៀតតូចអឿន

ក៖ តូច អឿនទីពីរ..

ខ៖ តូច អឿនទីពីរ..

ក៖ ទីបី..?

ខ៖ តូច សៀនីប្អូន.. អនទីបី

ក៖ បាទ..!

ខ៖ តូចសៀងទីប្អូន

ក៖ បាទ..!

ខ៖ តូច ម៉ៅ..

ក៖ បាទ.. ទីប្រាំ

ខ៖ តូច ថ្មន

ក៖ បាទ..

ខ៖ តូច ខ្ញុំនេះ..

ក៖ បាទ.. អ្នកមីងតូចខ្ញុំហាសហា...

ខ៖ ហាសហា... ហាសហា...

ក៖ អ្នកមីងតូចស្រីនាង...

ខ៖ បាទ!

ក៖

ហើយចឹងចង់សួរអ្នកមីងបន្តិចថាសម្រាប់អ្នកកាលពីអ្នកមីងនៅពីក្មេងអ្នកមីងបានរៀនបានសិក្សាខ្លះដែរទេអ្នកមីង??

ខ៖ បាទ! ខ្ញុំបានរៀនបន្តិចបន្តួចដែរនឹង!!

ក៖ បាទ... រៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរអ្នកមីង?

ខ៖ បានថ្នាក់ទីដប់..

ក៖ ហ្នឹ... ថ្នាក់ទីដប់ជិតបាក់ខុបហើយ

ខ៖ ទីដប់នឹងខ្ញុំឡើងថ្នាក់ទីប្រាំបួនទើបតែរៀនបាន(អី អ៊ុយ)មិនទាន់ចេះផងនឹងបញ្ហាខ្ញុំទៅក្នុងទៅ

ក៖ ហា! ឡើងទីប្រាំបួនវិញ?? ទីដប់មិនត្រូវឡើងទីដប់មួយហីអ្នកមីង?

ខ៖ អត់ទេកាលជំនាន់ដើមទីដប់ពីរថ្នាក់ដំបូង

ក៖ បាទ..

ខ៖ ទីដប់ពីរថ្នាក់ដំបូង

ក៖ ហ្នឹម..

ខ៖ បានមកទៀតទីដប់មួយថ្នាក់បន្ទាប់

ក៖ ហ្នឹម..

ខ៖ បានមកថ្នាក់ទីដប់

ក៖ ហ្នឹម..

ខ៖ ទីដប់មកបានទីប្រាំបួន

ក៖ ហ្នឹម..

ខ៖ ទីប្រាំបួនមកបានទីប្រាំបី

ក៖ ហ្នឹម..

ខ៖ ទីប្រាំបីមកបានទីប្រាំពីរ ទីប្រាំមួយអីចឹងទៅ

ក៖ ទីប្រាំ ទីបួន ទីបី ទីពីរ ទីមួយ

ខ៖ អត់ដូចអីលូរទេថ្នាក់ទីមួយ ទីពីរ ទីបី ទីបួនទេ

ក៖ ហ្នឹម!! ចឹងជំនាន់មុនគេរាប់បញ្ហាសិក្សាអ្នកមីងហេស??

ខ៖ បាទ!!

ក៖ អរ.. ចឹងបានន័យថាអ្នកមីងរៀនបានថ្នាក់ទីដប់ ហីអ្នកមីងណេះ??

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ទីដប់ពីរ ទីដប់មួយ

ខ៖ បាទ!!

ក៖ ទីដប់.. ចឹងបានន័យថាថ្នាក់ទីបី

ខ៖ បាទ!!

ក៖ អរ!! ហេស ហេស...

ខ៖ ហេស ហេស.. ហាស ហា..

ក៖ អូខេ!!

ខ្ញុំលឺសួរគេនិយាយថាក្នុងជំនាន់នឹងយើងរៀនបានថ្នាក់ទីបីគេថាយើងរៀនពូកែហាស! មែនទេអ្នកមីង? អាចបង្រៀនគេបានមែនទេអ្នកមីង??

ខ៖ បាទ!! គ្រាន់បើដែរ

ក៖ តែជំនាន់មុនអ្នកមីងរៀននឹងជាសិស្សពូកែដែរទេ? ឬជាសិស្សមធ្យម...?? ឬក៏សិស្សខ្សោយ??

ខ៖ សិស្សខ្ញុំក៏សិស្សមធ្យមទេមើលទៅ

ក៖ សិស្សមធ្យម ហេស ហេស...

ខ៖ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថាពេលដែលខ្ញុំប្រឡងម្តងៗបានទីបី ទីពីរអី

ក៖ អរ!! សិស្សប៉ុន្មាននាក់ដែរទៅអ្នកមីង??

ខ៖ សិស្សក្នុងថ្នាក់ខ្ញុំទីបី ទីពីរមានតែបីបួននាក់ទេ

ក៖ ហ្នឹម...ច្រើន...

ខ៖ ប៉ុន្តែតែប្រឡងប្រណាំងក្តាហ្មង!!

ក៖ បាទ..

ខ៖ គឺថារៀនផ្ទះជាប់គ្នាចឹងគឺមក...គឺចង់ចាញ់ចង់ឈ្នះណា!!

ក៖ បាទ!!

ខ៖ សិស្សពីដើមមិនមែនចាំម៉ែឪដាស់កៀនទេ!!

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ដូចខ្ញុំជាដើម!! ខ្ញុំមិនអោយម៉ែខ្ញុំដាស់តឿនរឿងរៀន! គឺការងារខ្ញុំមកចឹង...
មកពីសិក្សាវិញថ្ងៃស្អែកនេះខ្ញុំរិចកន្ទេលហើយ ខ្ញុំរិចកន្ទេល
អាកន្ទេលយើងត្បាញនឹងហាស!!

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ខ្ញុំរិចកន្ទេលបានពីរចំហៀងខ្ញុំរត់ទៅដូតទឹក
ដូតទឹកហើយមិនទាន់ដល់ម៉ោងទៅរៀន..

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ខ្ញុំរៀនព្រឹកល្ងាច មិនរៀនតែព្រឹក មិនរៀនតែល្ងាចដូចអីល្អវេ
ក៖ បាទ!! អ្នកម៉ែង..

ខ៖ ខ្ញុំមកពីដូតទឹកវិញបើថាខ្ញុំត្រូវស្រោះស្រូបបាយកក បាយក្តាំងអី
ក៖ បាទ!!

ខ៖ ខ្ញុំពុមទៅ ម៉ាដុំអី ម៉ាវែក លុយបានតែប្រាំកាកទេ
ក៖ ប្រាំកាក??

ខ៖ ប្រាំកាកទេ..ខ្ញុំអត់បានបាយច្រើនទេបានតែប្រាំកាកៗទេ
ក៖ អរ!!

ខ៖ ហើយប្រាំកាកជំនាន់នឹងទឹកកកមួយដុំប៉ុននេះ!

ក៖ ប្រាំកាកជំនាន់នឹងច្រើនទេអ្នកម៉ែង??

ខ៖ ទឹកកកពូតហាស! ទឹកកកមួយដុំប៉ុននឹង ប៉ុនត្រឡោកហាស!!

ក៖ បាទ!! ហាស ហា..

ខ៖ ហើយបើយើងប្រាំកាកនឹងយើងលែជាពីរ

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ប្រាំកាកនឹងបើយើងស៊ីមិនអស់ប៉ុននឹងវាធំពេកនឹង

ក៖ បាទ!!

ខ៖ យើងមួយដុំប៉ុននឹងនឹងយើងបានពីរ...

ក៖ ទុកពាក់កណ្តាល ហាស ហា...

ខ៖ ចាស់!! ទុកពាក់កណ្តាល..

ក៖ បាទ!!

ខ៖ មិនដូចក្មេងអីល្អវេទេ!ដូចចៅខ្ញុំទៅមានតែពីរពាន់

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ពីរពាន់បានទៅកើត!

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ពីរពាន់នឹងបើថាវាទៅទៅបាយស្រូបមួយពាន់អីចឹងទៅ

វាទុកមួយពាន់ចេញលេងអីចឹងទៅ

ក៖ ហ៊ឹម... ហើយក្មេងអីល្អវេបាយល្អច្រើនៗហាសៗៗ

ខ៖ ហើយក្មេងៗពិដើមអ្នកក្មេងអីមានអាដែង.. ស្តី...

អាដែងទងយោងទងអីអត់ទេ!! គឺមានតែពួរមួយទេ!

ក៖ ជំនាន់មុនហ៊ឹមអ្នកម៉ែងហេស??

ខ៖ ចាស់!! ជំនាន់ខ្ញុំមានតែពួរមួយប៉ុននឹងហេក!!

ក៖ អរ.. បាទ!

ខ៖ ប៉ុននឹងដាក់កំពស់ណាណី! ហើយឡើងហើយ!!

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ឡើងអត់ជើងនឹងប៉ះខ្សែពួរទៀត ឡើងតែដៃទៅទេស្រាវឡើងទៅហើយ..

ក៖ ហ្នឹវ! ប្រឹងឡើងទៅប្រើកំលាំងខ្លាំងណាស់ហា!!

ខ៖ ប្រើកំលាំង!!

ក៖ បាទ!! នឹងគេប្រឡងប្រណាំងគ្នា ឬយ៉ាងមិចដែរអ្នកម៉ែង??

ខ៖ ប្រឡង!!

ក៖ អានឹងគេហៅម៉ោងកីឡាហ៊ឹមអ្នកម៉ែង??

ខ៖ ចាស់!! ហ៊ឹមអានីឡាត កីឡាតដែរអានឹងនាទី!!

ក៖ អរ!!!

ខ៖ កាលជំនាន់ខ្ញុំនឹងនាទី ឧបមាថាគេដាក់ទីប្រវែង.. ដាក់ទីត្រឹមនឹងទៅ...

ប្រវែង... ហ៊ឹម... ឆ្ងាយណាស់មិនមែនដើមស្នាយនឹងទេប៉ុនខ្ញុំវែងត្រឹមនឹងចុះ

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ប៉ុនថាឆ្ងាយហាសមិនមែនប្រវែងនឹងទេ!! តែគេកំណត់ថាអីល្អវេ!

ឧបមាថាអ្នកណាគេបានគិតនាទីជាងគេគឺអ្នកនឹងឈ្នះហើយ..

ក៖ អញ្ជឹងទៀត!!?

ខ៖ ចាស់!! ហើយរត់មិនមែនរត់កោងខ្នង

ឬមួយរត់យ៉ាងមិចទេគឺពើងទ្រូងចឹងរហូត

ក៖ តើឆ្នេរ ហាស ហា..
ខ៖ រត់អោយតើឆ្នេរចឹងទៀត!!
ក៖ បាទ!!
ខ៖ កាលជំនាន់ខ្ញុំមិនធម្មតាទេ ហើយស្រាគខោ ស្រាគអាវអស់ហើយ
ក៖ ហ្នឹង!...
ខ៖ នៅតែខោរឹបជើងប៉ុនណេះទេ! នៅតែខោរឹបជើងត្រឹមនឹងទេស្រីៗ
ក៖ ហ្នឹង...
ខ៖ បើប្រុសៗគេខោចឹងៗអី
ក៖ ស្រាគអាវអស់??
ខ៖ អស់ហើយ!!
ក៖ អត់ខ្ចាស់គេទេអ្នកមិនហ៊ី??
ខ៖ ប៉ុន្តែបានតែតូចៗដែរនឹង!! តែធំៗអត់ហេ!! ហាស ហា...
ក៖ បាទ!! អ្នកមិន.. ដោយសារតែធំទៅយើងមានភាពខ្ចាស់អៀនហាសអ្នកមិន!
ខ៖ ចាស់...
ក៖ អូខេ!! ចឹងជំនាន់មុនអ្នកមិនរៀនមើលទៅសប្បាយដែរ!! ហាស ហា...
ខ៖ ចាស់!! អត់ចង់ឈប់ទេខ្ញុំ!! ការរៀននឹងសប្បាយរៀនហាស!!
ក៖ ហើយសាលាអ្នកមិនរៀននឹងមានឈ្មោះអីគេដែរទៅអ្នកមិន??
អ្នកមិនមានចាំទេអ្នកមិន??
ខ៖ សាលារៀនពាមកាងក!
ក៖ អរ!! សាលារៀនពាមកាងក?? ហ៊ីពីផ្ទះអ្នកមិន...
ខ៖ សាលានៅសព្វថ្ងៃនឹងនៅក្នុងវត្តនឹង
ក៖ ក្នុងវត្តនេះនឹងហ៊ីអ្នកមិន?
ខ៖ អត់ទេមិនមែនវត្តនេះទេណោះវត្តមួយទៀតទៅពីវត្តនឹងមួយទៀត
នឹងវត្តស្វាយទេ!
ក៖ វត្តស្វាយទេ!!
ខ៖ ចាស់
ក៖ អូខេ!! ចឹងពេលដែលអ្នកមិនទៅរៀននឹង
តើអ្នកមិនមានអីអី...ជិះដើម្បីធ្វើដំណើរទៅរៀនដែរឬទេអ្នកមិន?
ខ៖ អត់មានទេ!! គឺដើរនឹង
ក៖ ឆ្ងាយទេអ្នកមិន??
ខ៖ មានទេ! ជិតនឹង
ក៖ ជិតទេ!!
ខ៖ ផ្ទះខ្ញុំនៅជិតសាលា! បើផ្ទះគេនៅឆ្ងាយៗក៏គេដើរដែរ!!
ក៖ អរ!!
ខ៖ កាលជំនាន់នឹងមានអីជិះមានតែដើរនឹង!!
ក៖ អរ!!
ខ៖ មានកង់ណាជិះដូចយើងមានកង់តូចៗមានតែកង់... កាលនឹងមានកង់..
ច្រើនតែកង់ប្រុស
ក៖ កង់ប្រុស??
ខ៖ ចាស់!! កង់ទូកប្រុសហាស!!
ក៖ បាទ!! ចឹងអ្នកមិនអត់មានកង់ទេ! ជំនាន់អ្នកមិនហាស??
ខ៖ មាន!! ផ្ទះខ្ញុំមាន.. មានគ្រប់បងខ្ញុំទាំងអស់! ប៉ុន្តែមានសុទ្ធតែកង់ប្រុស
កង់ទូកប្រុស!
ក៖ អរ!!!
ខ៖ ប៉ុន្តែតែខ្ញុំទៅរៀនមិនដែរជិះទៅទេ ដើរហូតនឹង
ក៖ ដោយសារតែផ្ទះនៅជិតសាលាណោះអ្នកមិនណោះ!
ខ៖ ចាស់!!
ក៖ អូខេ!!
ខ៖ សាលាខ្ញុំនៅប្រហែលជា... ថាប្រវែង...
ក៖ ដើមភ្នែកនឹងហ៊ី??
ខ៖ ដើមនាក់!! ដើមស្នាយនឹងទៅផ្ទះលោកកានឹង
ក៖ បាទ!
ខ៖ ប្រវែងនឹងនឹង!!
ក៖ អរ!! អត់សូវឆ្ងាយ
ខ៖ ឆ្ងាយអីប្រវែងនឹង!!
ក៖ បាទ!! ដើរតែដប់នាទីអីដល់ហើយ!!
ខ៖ មើលឃើញផ្ទះនឹង

ក៖ បាទ!!

ខ៖ បើចេញពីសាលាមកមើលមកណោះឃើញ...

បើមើលរកណាមួយមើលឃើញបាត់ ហាសហា...

ក៖ ហាស ហេសហេស... មិនបាច់ទៅយកកូនក៏បានដើរមកមើលពីចំងាយស្រួល

ខ៖ ចាស់!!

ក៖ តាមពិតជំនាន់មុនប្រសិនបើអ្នកណាមានផ្ទះជិតសាលាស្រួលមែនទែន!!

ខ៖ ចាស់

ក៖ បើគេមានផ្ទះឆ្ងាយៗ អ្វីយសែនពិបាក!! អូខេ!!

ចឹងចង់សួរអ្នកមីងមួយទៀតថា នៅពេលដែលអ្នកមីងរៀននឹងអ្នកមីងមានមិត្តភក្តិ

ក្តីណាស្និទ្ធស្នាលទៅរៀនជាមួយអ្នកមីងដែរទេអ្នកមីង?

ឬក៏ជំនាន់អ្នកមីងរៀនអត់មានមិត្តភក្តិទេ ឬក៏យ៉ាងមិចដែរអ្នកមីង?

ខ៖ មានដែរតើ!!

ក៖ មានអ្នកមីងណោះ?

ខ៖ មាន!!

ក៖ អូខេ!!

ខ៖ មានដូចថា!!អី.. ពួកម៉ាកខ្ញុំមានមួយនៅខាងអី... ព្រែកតាអុងហក!!

ក៖ ព្រែកតាអុង!!

ខ៖ ចាស់!! វាមករៀនសាលានឹងដែរហាស!!

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ខ្ញុំមានមិត្តភក្តិបីបួននាក់ដែរ ឈ្មោះភីមលី ឈ្មោះអារី បានធ្ល!

ក៖ បានធ្ល

ខ៖ ចាស់! បីនាក់នឹង

ក៖ ស្និតស្នាលទេ??

ខ៖ លេងមិនដែលទាល់គ្នាទេ!! មិនដែលទាល់គ្នាទេ! គឺលេង...

ប៉ុន្តែកាលម៉ាស្រុកខ្ញុំនឹងច្រើនគេលេងឆ្លើសកៅស៊ូ

នឹងឆ្លើងអាដែង... អាប្រជុំយើង... អាប្រជុំនឹង

ក៖ បាទ!! រូបសត្វ..

ខ៖ រូបសត្វនឹង ហើយនឹងគេលេងគោះអង្រែ

ក៖ បាទ!!

ខ៖ លេងគោះអង្រែ!! ប៉ុន្តែកៅស៊ូនឹងអត់មានលេងនឹងដីទេ!

ត្រូវអត់អោយលេងនឹងដីទេលេងនៅលើតុ!!

ក៖ លេងយ៉ាងមិចតើអ្នកមីង?

ខ៖ តូចឹង!! ដូចតុយើងក្តារចឹងយើងគូសរង្វង់ចឹងទៅហើយយើងលេងទៅ

ក៖ អរ!! បាទ!!

ខ៖ យើងលេងឆ្លើសលើតុនឹងទៅ

ក៖ អរ! ឆ្លើសចូលរង់ហ៊ីអ្នកមីង??

ខ៖ ចាស់!! ឆ្លើសចូលរង់នឹង

ក៖ ហាស ហេស ហេស... អានឹងខ្ញុំក៏ធ្លាប់លេងដែរអ្នកមីង!!

ខ៖ ចាស់!!

ក៖ លេងជាមួយស្រីៗ ហាស ហេស ហា!!

តាមពិតលេងជាមួយស្រីៗសប្បាយណាស់អ្នកមីង!! ហ៊ីស ហ៊ីស...

ខ៖ ហើយក្រចកអីអោយតែចេញលេងហើយចូលទៅវិញមានដីក៏ក្រចុមចឹង

ក៖ ក្រចកនឹងកើតអីបានវាទៅជាក្រចុមចឹងអ្នកមីង?

ខ៖ ក្រចុមចឹង!!

ប្រសិនបើក្រចកនឹងមានដីពាក់ផ្តៅវាទៅចំអាត្រចុមកណ្តាលនឹង

ក៖ ហ៊ីស... ហា.. ហ៊ីម.. ឈឺហាអ្នកមីង!!

ខ៖ ហាស ហា... បើយើងលេងហើយឆ្លាត យើងលេង

យើងលេងហើយយើងនេះក្រចកនឹងអោយស្អាតទៅលាងទឹកលាងអីទៅ

ក៖ អរ!!..

ខ៖ នឹងអត់អីទេ!

ក៖ អត់អីទេ..

ខ៖ ចូលរៀនហើយមានឃើញខ្មៅដីនៅក្នុងក្រចកនឹង..

ក៖ ហើយ!! ត្រូវវៃ..

ខ៖ ត្រូវវៃពាក់!! ហាសហា.. ហេសហេស...

ក៖ ឈឺណាស់អ្នកមីងអើយ ឈឺណាស់

ខ៖ ហាស ហេស ហេ!!

ក៖ បើវៃធម្មតាមិនអីទេណាអ្នកមីង! តែបើវៃក្រចុមចឹង...

ខ៖ អត់ទេវ្យែក្រុមចុងដឹង!! ហាស ហេស ហេ..

ក៖ អ្វីយ!! ឈឺណាស់ហា...

ខ៖ ហាស ហា.. ហេស ហេ..

ក៖ ហា...!

ចឹងចង់សួរអ្នកមីងមួយទៀតថាសម្រាប់អ្នកមីងនៅកាលសម័យអ្នកមីងសិក្សាមើលទៅដែលអ្នកមីងបានរាយរាប់មើលទៅសប្បាយមែនទែន

ខ៖ ចាស់!!

ក៖ ហើយមើលទៅអ្នកមីងគឺជាសិស្សពូកែទៀត! ហេស ហេ...

ខ៖ ហាស ហា ហេសហេ... ខ្ញុំរៀនបានតិចពេក..

ក៖ អុខេ!! បាទ!!

ខ៖ ប៉ុន្តែគ្រាន់ថាខ្ញុំចេះមើលដាច់!

ក៖ បាទអ្នកមីង!

ខ៖ មើលអក្សរដាច់មើលសរសេរអីកើតណាស់!!

ក៖ បាទអ្នកមីង!!

ខ៖ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថាអក្សរខ្ញុំអត់សូវស្អាតប៉ុន្មានទេ

ក៖ បាទ! មានអក្សរផ្ទះ!! នៅជំនាន់មុនគេមានបង្រៀនអក្សរផ្ទះទេអ្នកមីង?

ខ៖ មាន! មាន!

ក៖ មានទៀតអ្នកមីង?

ខ៖ ចាស់!! គូសបន្ទាត់ចឹងមក.. គូសបន្ទាត់គេមិនគុសគ្រងទេគេគូសបញ្ជិត

ក៖ បាទ! គេគូសបញ្ជិត

ខ៖ គូសបញ្ជិត ហើយសរសេរតាមនេះនឹងទៅ!

ក៖ បាទ! នឹងហើយ.. ជំនាន់អីល្អវក់មាន..

តែជំនាន់អីល្អវសរសេរអត់ស្អាតទេអ្នកមីង ហាស ហេស ហេ...

ខ៖ អត់ទេ!! ខ្លះសរសេរស្អាតដែរ!!

ក៖ ចឹងអរ! អ្នកមីងហេ!!

ខ៖ ដូចចៅខ្ញុំមិត្តចម្រើននឹង.. មិត្តចម្រើនសរសេរស្អាតជាងអាជំហាស!!

ក៖ អរ!!

ខ៖ អាជំសរសេរអត់សូវសរសេរស្អាតទេ

ក៖ អរ!! សរសេរអត់សូវស្អាតទេ!

ខ៖ មិត្តចម្រើនសរសេរលើមិនស្អាតវាលុបចោលខ្លាច វាសរសេរទៀត!!

ក៖ សរសេរទាល់តែស្អាត!

ខ៖ សរសេរទាល់តែស្អាតបានវាសុខចិត្ត.. គ្រាន់បើ

ក៖ ហាសហា... ចឹងល្អវិញណោះអ្នកមីង

ខ៖ ប៉ុន្តែតែថាវារៀននៅសាលាគ្រូធំណោះ សាលាឃើស្ទើរហា!

ក៖ នៅនឹងគេរៀនមិនអស់លុយទេហេអ្នកមីងហេស??

ខ៖ វារៀនមិនអស់លុយមែនប៉ុន្តែពេលយើងចូលថ្នាក់ទីមួយអស់

ក៖ អរ!!

ខ៖ អស់មួយខែបួនម៉ឺន..

ក៖ មួយខែបួនម៉ឺន. ហេអ្នកមីង?

ខ៖ មួយខែបួនម៉ឺន ប៉ុន្តែគេអោយកូនយើងហូបបាយ..

ដូកទឹកដូកអីត្រឹមត្រូវហាស!

ក៖ បាទ!!

ខ៖ មានអនាម័យមានអីត្រឹមត្រូវ ហើយគេអត់អោយដើរចេញរហេតរហូតទៀត

ក៖ អរ!! បាទ....

ខ៖ ហើយគេថែទាំកូនយើង គេអោយកូនយើងដេកថ្ងៃដេកអីត្រឹមត្រូវហាស

ក៖ អរ...ហ្ន...

ខ៖ មិនដូចយើងសាលារដ្ឋយើងចេញមកផ្ទះ អត់..ដេក ដេកមិនដេកហឺទេ..

ក៖ បាទ!! ទាល់ពេលចឹងស្រួល ស្រួល... ស្រួលជាងអ្នកមីងហេស?

ខ៖ ចាស់!!

ក៖ ស្រួលជាងសាលារដ្ឋជាង!!

ខ៖ ស្រួលជាង!!

ក៖ បាទ!! ចឹងខ្ញុំចង់សួរអ្នកមីងទៅមុខបន្តិចថា..

សម្រាប់អ្នកមីងកាលពីអ្នកមីងរស់នៅជំនាន់ពលពិតអ្នកមីងរស់នៅទីណាដែរទៅអ្នកមីង??

ខ៖ ខ្ញុំរស់នៅ... គេកៀរខ្ញុំទៅនៅអាដែងស្ទី... ខាងណោះជិតពារាំងហរ!!

ក៖ អរ!! បាទ.. ខាងស្វាយរៀង អរ.. ខាងព្រៃវែង បាទ!!

ខ៖ ខាងព្រៃវែងហរ!! ទៅនេះហេ!! ទៅខាងពីយើងជិះទៅផ្លូវ...

ក៖ បាទ!! ស្គាល់អ្នកមីង!!

ខ៖ ដូងក្រចំ..

ក៖ អូរ៉ាងឱ..

ខ៖ អូរ៉ាងឱនឹង.. ជិះទៅចឹងទៅនឹង..

ក៖ បាទ!!! ហើយនៅទីនោះគេអោយអ្នកមីងធ្វើការអីគេដែរទៅអ្នកមីង??

ខ៖ កាលនឹងខ្ញុំនៅវ័យយុវជន..

ក៖ យុវជន!!

ខ៖ គេអោយខ្ញុំទៅលើកទំនប់..

ក៖ អរ..

ខ៖ គេអោយខ្ញុំទៅកាប់ទំនប់នៅខាងតាមស្នាយផង.. មកខាងរំលេចជ្រៃ
ពោធិ៍ចំបាំងនឹងផង

ក៖ បាទ!!

ខ៖ ហើយគេអោយខ្ញុំយាម យាមតាមចូលចឹងហាស!! ខ្ញុំអង្គុយយាមចឹង!!

ឧបមាថាក្លាយឯងមកចឹងខ្ញុំឆែកទៅ

ក៖ បាទ!!!

ខ៖ ឆែក!! អោយតែថា... កាលជំនាន់នឹងមានសំបុត្រមានស្នាម

ឧបមាថាក្លាយឯងចង់ទៅលេងបងប្អូនអីចឹងក្លាយឯងធ្វើសំបុត្រពីភូមិក្លាយឯងម
ក

ក៖ អរ..

ខ៖ ធ្វើសំបុត្រមក!!

ដល់ពេលខ្ញុំយាមខ្ញុំឆែកក្លាយឯងចឹងមកដល់ពេលក្លាយឯងហុចសំបុត្រមកឃើញ
សំបុត្រធ្វើដំណើរចឹងអោយក្លាយឯងទៅទៅ!!

ក៖ អោយទៅទៅ... អរ.. ចឹង..

ខ៖ ចាស់..

ក៖ ចឹង.. អត់សូវពិបាកទេចឹងហេសអ្នកមីងហេស??

ខ៖ ចាស់..

ក៖ ចឹងគេមានអោយអ្នកមីងទៅដកស្នូងស្រូវ លើកប្រឡាយ កាប់ដី
ជាន់រហាត់ទឹកអីមានទេអ្នកមីង!!

ខ៖ អត់មានទេ!! នឹងខាងយុវជន

ក៖ អត់មានទេ.. អរ..

ខ៖ នឹងខាងយុវជន..

ក៖ ចឹង.. គ្រាន់តែ..

ខ៖ ខាងខ្ញុំ.. ខាងវ័យនារីគេគ្រាន់តែអោយខ្ញុំទៅដកសំណាប.. ដកសំណាបចឹងទៅ
គេអោយវ័យកណ្តាលគេអ្នកដកស្នូង

ក៖ បាទ!!

ខ៖ យើងអត់មានចុះស្នូងទេ..

ក៖ អូខេ!... ចឹងអត់សូវពិបាកទេអ្នកមីងណេះ??

ខ៖ ពិបាកដែរកុំថាអត់ពិបាកណា!! ទៅកាប់ដីហាស..

កាប់ចេញភ្លើងហាសក្លាយហាស!! កាប់ឡើងឈឺខ្លួនហាស

ក៖ អរ!! គេអោយអ្នកមីងទៅកាប់ដីដែរហរអ្នកមីងហេស?

ខ៖ ចាស់! កាប់ដីលើទំនប់កាំងស្នាយហាស! ដំណើមបាត្រាស៊ីហាស

ខ្ញុំអត់ចេះដំណើមបាយគេខ្ញុំស៊ីបាយខ្លះហាស ខ្ញុំស៊ីបាយអត់ឆ្អែតទេ!!

ក៖ ហ៊ីស...ហ៊ីម..

ខ៖ ឧបមាក្លាយឯងចឹងក្លាយឯងមកគេកំពុងចូកដួស.. ខ្លះចឹងហាស

ខ្លះចឹងអត់មានដួសដាក់បានដែរអីចុះទេគឺនៅខ្លះនឹងគេច្រួយបាយនឹងបំផុស

ទៅ គេច្រួយច្រួយហើយ ដល់យើងកាន់បានទៅ កាន់បានយកទៅដួសបាយនឹង

ហើយក្លាយឯងក៏ទៅ

គេក៏ទៅឡើងណែនមួយជុំនឹងដល់ខ្ញុំខ្លួនទៅចាំដល់តែគេចេញអោយផុតចាំខ្ញុំទៅ
ដួស

ក៖ ហ៊ីម... ទម្រាំចេញនឹងអស់បាត់ហើយ អស់ហើយ

ខ៖ ទម្រាំគេចេញនឹងគេស៊ីអស់មួយសារ គេទៅដួសមួយសារទៀតចឹងទៅ

ក៖ អរ..

ខ៖ ហើយខ្ញុំទៅ.. ឧបមាយើងអត់សូវឆ្អែតអត់សូវនេះចឹង!!

អត់ចេះដំណើមគេចឹង! យើងស៊ីចាញ់គេហើយ!!

ក៖ ត្រូវហើយអ្នកមីង!!

ចឹងអ្នកមីងហូបអត់បានឆ្អែតដូចគេទេមែនទេអ្នកមីងជំនាន់នឹង?

ខ៖ ចាស់!! មិនសូវបានគ្រប់គ្រាន់ គ្រប់ពេលគ្រប់វេលាដូចគេទេ!

ក៖ ហើយនៅជំនាន់នឹងអរ!...

ឱពុកម្តាយអ្នកមីងគាត់នៅជាមួយអ្នកមីងដែរទេអ្នកមីង??

ខ៖ បាទ! នៅ

ក៖ ចុះគាត់មិនទៅជួយដណ្តើមបាយអោយអ្នកមីងទេឬយ៉ាងមិចដែរអ្នកមីង?

ខ៖ គាត់នៅផ្ទះណោះ គាត់នៅផ្ទះ!

ខ្ញុំទៅធ្វើនៅឆ្ងាយចឹងទៅគេអោយខ្ញុំទៅលើកទំនប់អីណាងទៅគាត់នៅផ្ទះណោះ
ទៅហើយបាយគេដាក់កន្លែងនឹងកន្លែងលើកទំនប់នឹង!

ក៖ អរ..! មិនបាច់មកផ្ទះវិញទេអ្នកមីងណោះ??

ខ៖ អត់ទេ..! ហើយនៅដេកនឹងទៀត!

ក៖ អរ..! ចឹងអត់បានជួបម្តាយឱពុកយើងទេចឹងហីអ្នកមីង?

ខ៖ អត់ទេ!! ទាល់តែឈប់លើកទំនប់លែងលើកបានបានមកផ្ទះវិញ!

ក៖ ព្រះ..! ប៉ុន្មានឆ្នាំបានលើកទំនប់ហើយទៅអ្នកមីង?

ខ៖ ហេ..! យូរដែរដូចចូលជាងមួយខែដែរនឹងហាស!!

ប៉ុន្តែមិនមែនលើកតែខាងភូមិយើងទេភូមិណាក់មកភូមិណាក់មកដែរគេហៅមក
ទាំងអស់យុវជននារីគេហៅមកទាំងអស់លើកគ្រប់ភូមិទាំងអស់ឧបមាថាភូមិចឹង

... ដូចភូមិយើងចឹងឧបមាថាដូចសព្វថ្ងៃម៉ាសដាក់ចឹង!

មួយស្រែកល្ងាងមចឹងហាស!!ភូមិនឹងក៏មក ភូមិប៉ារុងក៏មក

ភូមិណាក់មកភូមិណាក់ភូមិណាក់មកមកជុំទិសទាំងអស់ទៅណាស់!!

ក៖ អរ.. បាទ!!មានកន្លែងណាឈរទៅអ្នកមីង?

ខ៖ ហើយ!.. មនុស្សយកទៅណាអស់ទេ

ក៖ អរ..!

ខ៖ វាលស្រែកកកបោះបង្គោលបួនចងមុង..

ក៖ អរ.. គេនៅក្នុងវាលស្រែទៀតលោកព្រះ... ហាស ហេ..

ខ៖ គេនៅក្នុងវាលស្រែ...

ក៖ ហើយមានសត្វអីខាំយើងទេអ្នកមីង??

ខ៖ គ្មានទេ!! អត់មានសត្វទេ

ក៖ ហើយគេមានកន្លែងអោយយើងគេងតើហីអ្នកមីង??

ខ៖ កន្លែងយើងយកទៅខ្លួនយើង!!

ក៖ អរ ...

ខ៖ កន្លែងមុងយើងយកទៅខ្លួនយើង

ក៖ អរ...

ខ៖ ហើយបានស្រួល.. ហើយមកកាប់ដីនៅ... ផ្លូវ..ម៉ានិចនៃក

ក៖ អរ..

ខ៖ ខ្យមកក្រវែនក!!

និងជិតម៉ានិចជិតអាស្រ័យគេដាក់សាឡាងអាស្រ័យដឹងគេដាក់សាឡាងដឹងអត់??

ក៖ អត់ដឹងដែរ!! អត់ដែលបានទៅដល់

ខ៖ ទៅពិភពអំពិលទៅនឹង!!

ក៖ បាទអ្នកមីង!!

ខ៖ ទៅពិភពអំពិលទៅនឹង ទៅខាងក្រុមខ្យមនឹង

ក្រុមខ្យមនឹងទៅខាងជំនិចនឹង

ក៖ បាទ!!

ខ៖ នឹងអាជ្ជុវនឹងហើយខ្ញុំលើកនឹងហរ!!

ពួកខ្ញុំលើកនឹងហាស!លើកធ្វើផ្លូវនឹងហាស!

ក៖ អរ..!

ខ៖ កាប់ចេញភ្លើង..

ក៖ អាគេហៅដីបាយក្តាំងនឹងហីអ្នកមីង??

ខ៖ ដី.. ដូចដីដូចចឹងទៀត.. ដីពណ៌អញ្ចេះ!!

ក៖ ហីម... អាសឹងគេហៅដីបាយក្តាំងនឹងហីអ្នកមីងហេស? រឹងៗហាស?

ខ៖ នឹងហើយប៉ុន្តែកាប់ទៅចេញភ្លើងទាំងអស់!!

ក៖ បាទ..!

ខ៖ នឹងហើយ... កាប់ទៅទិសៗតាហ្មង...

ក៖ កាប់ទៅចេញភ្លើង!! សាហារហាសណ៍..!

ខ៖ នឹងបានដេកផ្ទះគេ.. មកលើកទំនប់.. មកលើកផ្លូវនឹងបានដេកផ្ទះគេ

ផ្ទះគេលើកទំនប់តាំងស្នាយឯណោះដេកនៅវាលស្រែ!!

ក៖ អរ..! ចឹងមួយខែជាងបានយើងបានទៅជួបម្តាយយើងណោះអ្នកមីងណោះ?

ខ៖ បាទ..!

ក៖ អ៊ុយ..! យូរណាស់....

ខ៖ ចាស់..! ប្តូរដែរ...

ក៖ ហើយគេអោយយើងហូបនឹងហូបមិនឆ្កែកទៀត!

ខ៖ ហូបនឹង..! បើសិនបើយើង.. បើសិនតែចេះ ហូបចេះចែកគ្នាអាស៊ីបានឆ្កែក ប៉ុន្តែដល់ពេលនឹងដូចសេរីនឹងហាស!ដូចសេរី!

ក៖ អរ...!

ខ៖ ហូបសេរី...!

ក៖ ចង់ហូបប៉ុន្មានហូបទៅហ្នឹងអ្នកមីងណេះ?

ខ៖ នឹងហើយហូបមួយឆ្កែក.. ប៉ុន្តែដល់ពេលយើងស្ទើរ ដូចថាមិន..

ទៅក្រោយគេចឹងហាស រៀងស្ទើរទៅ..

ក៖ ហាសហា... បាទ.. អូខេ ជំនាន់មុន នៅជំនាន់មុនគេ គេ...

សម្រាប់អ្នកមីងមានដែលឃើញគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់ទាំងខ្សែរៀងដែរទេអ្នកមីង?

ខ៖ ឃើញដែរ!!

ក៖ ឃើញហ្នឹងអ្នកមីង??

ខ៖ ចាស់!! ឃើញ!

ក៖ តើអ្នកមីងអាចប្រាប់បន្តិចបានទេអ្នកមីងថាហេតុការនឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?

ខ៖ ឃើញកាល! អរ... ជំនាន់ពលពាគនឹងនេះ.. ខ្ញុំនៅចល័ត ខ្ញុំនៅចុងព្រែក

ខ្ញុំចល័តហើយដល់ពេលខ្ញុំមកលេងផ្ទះម៉ែខ្ញុំនៅលើនឹងខ្ញុំមកពីបឹង..

ចល័តនឹងវិញខ្ញុំមកលេងផ្ទះម៉ែខ្ញុំនៅខាងលើខ្ញុំឃើញគេដាក់អំបោះ.. អំបោះ...

អាអំបោះនឹង

ក៖ អំបោះដេរយើងនឹងហេស??តូចៗនឹង

ខ៖ អំបោះដេរ.. អំបោះដេរខោអាវយើងនឹង តូចៗនឹង

ក៖ មិនបានប៉ុន្មាននេះផង ហាសហា ហេសហេ...

ខ៖ នឹងអំបោះប៉ុន្មាននឹង..

ក៖ ហ៊ឹម.....

ខ៖ ហើយគេចង់ទៅ ចង.. មួយបន្តមកមួយ មួយបន្តមកមួយទៅ

ហើយដើរទៅទាំងខ្សែចឹងទៅ អ្នកណាអោយដាច់ខ្សែមានផែនការថ្មីទៀត..

ក៖ ស្លាប់..

ខ៖ មានតែស្លាប់នឹងហើយ..

ក៖ ហ៊ឹម...

ខ៖ ហើយគេយកបណ្តើរពីនៀក..

បណ្តើរពីវត្តស្វាយនឹងមកបណ្តើរមកហើយគេអោយធ្វើការណ៍នៅដើរព្រឹងនៀកជិ

តម្កាងទៅអំពែក..

ក៖ សេរីនឹងអេនជីនឹងហ្នឹង??

ខ៖ នៀកៗអាជ្ញវយើងនឹង

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ជិតផ្ទះអាដែរទំនប់ឆ្លងទៅផ្លូវខាងណោះហាស

ក៖ បាទ... បាទ..

ខ៖ ទំនប់ក្នុងគេអោយទៅធ្វើការជិតនឹងដើមព្រឹងនឹងធ្វើការនៅអាម្ពូផ្លូវ...

យើងទៅផ្លូវនឹងហាស

ក៖ បាទ..!

ខ៖ តែអាទំនប់ទៅខាងណោះវាមិនផ្លូវខាងណោះ

ផ្ទះគេអាម្ពូខាងក្រោមនឹងគេអោយទៅធ្វើការនៅខាងក្រោមណាងហាស

ក៖ អរ..

ខ៖ កន្លែងដើមព្រឹងត្រង់នឹង..

ក៖ បាទ... អ្នកមីង!

ខ៖ ផ្លូវផ្ទះបារាំងធ្វើអោយខាងណោះ..!

ក៖ ផ្លូវផ្ទះគម្រូរហ្នឹងអ្នកមីងណេះ??

ខ៖ ចាស់..! ម្ត... គេអោយទៅធ្វើការម្តកន្លែងនឹង

ក៖ ហ៊ឹម...!

ខ៖ ហើយក្រុយអើយខ្ញុំកៀរច្រាំង

ខ្ញុំយកក្រហឹទៅកៀរច្រាំងខ្ញុំអ្នកកាន់កន្ទុយក្របីជាន់អាឈើកៀរនឹង

លស្រែកអ៊ុយ... អ៊ុយ... អ៊ុយ..

ក៖ ហ៊ឹម...

ខ៖ អ៊ុយ.. អ៊ុយ.. រួចពីណាហ៊ានមកមើលអត់ហ៊ានមកមើលទេ

អត់ហ៊ានមកមើលទេ វៃសុទ្ធតែក្បួងចប

ក៖ ហ៊ឹម... ប្រសិនបើយើងទៅមើលយើងត្រូវស្លាប់ដែរហ្នឹងអ្នកមីងណេះ?

ខ៖ ចាស់.. យើងត្រូវស្លាប់ដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកផ្ទះម្តាយខ្ញុំម្តងៗខ្ញុំ...

ម៉ែខ្ញុំកាត់កូរស្វាយហាស កូរដំណាប់ហាស

ក៖ បាទ..

ខ៖ កូរស្វាយនឹងធ្វើជាដំណាប់ ដល់ខ្ញុំបានទៅអត់ហ៊ានអោយទេដូចជាឃើញចឹង មើលមកយើងចឹង យើងមើលទៅយើងដាក់អារម្មណ៍..

អាដំណាប់ស្វាយនឹងខ្ញុំរម្ងល់ហើយខ្ញុំចង់រុំស្លឹកចេកចឹងហាស

ដាក់នឹងគល់រាំងនឹងទៅ ដាក់នឹងគល់រាំងដុះមកល្អៗប្រហែលប្រវែងៗនឹងវាប៉ះ..

យើងកាត់ហើយវាដុះមកវិញនឹងយើងដាក់នៅនឹងទៅ ដល់ពេលឃើញយើងដាក់នឹង

ដល់ពេលមើលទៅរៀងស្ងាត់មេនឹងគេទៅណាទៅណាទៅ

មេអាពកទៅណាទៅណាទៅក្តាទៅលួចយកស៊ីទៅ

ក៖ អរ...

ខ៖ ខ្ញុំតែងយនឹងស្វាយក៏ដោយ

ក៖ ចេកអោយគេហូបហ៊ីអ្នកមីង?

ខ៖ នឹងហើយ អីក៏ដោយ ល្អក៏ដោយខ្ញុំដាក់នឹងទៅ មាត់ផ្លូវនឹង

ហើយដូចជាយើងស្គាល់គ្នាពីភូមិយើងចឹងទៅអីទៅ មួយឈ្មោះមីហ៊ី មីហ៊ីហាស

ហ៊ីសេង ហ៊ីសេង កាត់ភ្នាក់ហាស ចាក់កាត់ទៅកាត់ភ្នាក់

ដល់ខ្ញុំស្គាល់ចឹងទៅខ្ញុំឃើញទៅខ្ញុំចេះតែមើល ដើររលើរមើលរលើរទៅ

ដល់កាត់មើលមកខ្ញុំឃើញខ្ញុំដើរចឹងខ្ញុំធ្វើចឹងទៅ

ដាក់ទៅចឹងទៅដល់ពេលឃើញមេទៅណាទៅណាទៅមកយកទៅហូបទៅ

ក៖ អរ...

ខ៖ ល្អក៏ដោយ ទឹកដោះគោក៏ដោយ ចេកក៏ដោយតែមួយក៏ខ្ញុំដាក់ដែរ

ក៖ ជំនាន់នឹងមួយៗមានតម្លៃហាសមែនទេអ្នកមីង?

ខ៖ ចាស់.. រួចជួនកាលគេចែកខ្ញុំហាស ចាំមើលបាយក្តាង

បាយក្តាងចឹងបន្ទះប៉ុនៗនឹងហេក

ក៖ បាទ..!

ខ៖ បន្ទះប៉ុនៗនឹងហេ! គេចែកបីបន្ទះ បីបន្ទះ ម្នាក់ ហើយចេកក៏ចឹងដែរ

ចេកគេចែកបី

អាបាយក្តាងនឹងគេចែកបីបន្ទះប៉ុនៗនឹងខ្ញុំស៊ីតែមួយបន្ទះទេចេកមួយខ្ញុំស៊ីជាមួយ

បានក្តាងនឹងគេចែកអោយ ខ្ញុំទុកពីរបន្ទះចេកពីរ

បាយក្តាងពីរទៅខ្ញុំដើរដល់ត្រឹមនឹងខ្ញុំដាក់ហើយសូម្បីមិនឃើញខ្ញុំដាក់ក៏ដោយក៏

ខ្ញុំដាក់នៅនឹងដែរ ដល់តែពេលខ្ញុំដើរឡើងមកវិញចឹង

ខ្ញុំមើលអាកន្តែងខ្ញុំដាក់នឹងបាត់!!

ក៖ បាត់.. គេយកហូបហើយ

ខ៖ ចាស់.. គេយកហូបហើយ

ក៖ ហ៊ីម... ដោយសារកាត់អត់មានអីហូបហ៊ីអ្នកមីងណេះ?

ខ៖ ចាស់..

ក៖ តែអ្នកមីងហូបតែបាយក្តាងមួយ

នឹងចេកមួយអ្នកមីងហូបឆ្នែកដែរហ៊ីអ្នកមីង?

ខ៖ ហ៊ីម... ដល់ពេលយើង... ថ្ងៃត្រង់យើងបានទៀតហើយ

ក៖ អរ...

ខ៖ ហាក់ទឹក ហាក់អីទៅ រៀងស្តាំមពោះជំនាន់នឹង មានទៅស៊ីឆ្នែកដូចអីល្អណា!!

អាល្អវ.. អាល្អវនេះណាវាល់ព្រឹកទាល់តែដាំបាយស៊ីម៉ាឆ្នែកបានចេញទៅធ្វើការកើត

ក៖ ហាស ហា ហេសហេ..

ខ៖ បើជំនាន់នឹងដូចមិនអីទៅវិញ

ក៖ ហ៊ីម...ឆ្ងល់ហា

ខ៖ ហើយជំនាន់នឹងចែកបាយ បាយបានសំប៉ាតប៉ុនៗនឹងនឹងដាក់មកពីរវែក

ឬក៏បីវែក វែកដំឡូងយើងនឹងរាល់ចែកគ្នាគេដាក់កូនបានដែកប៉ុនណេះមក

ក្នុងមួយរងដប់នាក់ មួយរងដប់នាក់ចឹង ចឹងយើងត្រូវចែកគ្នាហ៊ីម... អ្នក ហ៊ីម...

ដាក់មួយបាន ពីរវែកដាក់មួយបាន ពីរវែកដាក់មួយបាន ពីរវែកដាក់មួយបាន

គ្រប់ដប់បានទៅនៅសល់យើងថែម ថែមអាក្រោយនឹងអត់ដល់ពេញទេ

ក៖ បាទ...

ខ៖ ត្រឹមម៉ាស្តើរ ម៉ាស្តើរល្អមៗទេ មួយវែក មួយវែក មួយវែក គ្រប់ដប់វែកទៀតទៅ

ក៖ បាទ..

ខ៖ សល់!! យកស្លាបព្រាចូកមួយស្លាបព្រា មួយស្លាបព្រា មួយស្លាបព្រា

គ្រប់ដប់ទៀត

ក៖ អរ.. ធ្វើមិតចែកអោយអស់

ខ៖ ចាស់..! ធ្វើមិចចៃកអោយអស់
ហើយអ្នកចែកនឹងចាំគេយកអស់ទៅចាំសល់អាណាយកអាស៊ីងទៅ
ក៖ ហាសហា... អរ...

ខ៖ ខ្ញុំហើយអ្នកចែកផ្ទាល់ខ្ញុំប្រាប់ក្មួយឯងអោយច្បាស់
ខ្ញុំអត់ចេះដូចគេថាអានេះបានអញ អានោះបានគេ
អានេះកុំយកអានេះបានអញទេ អត់ទេ.. ដួសដាក់
ដួសដាក់អ្នកណាយកបានណាយកទៅ សល់អាណាទុកអោយខ្ញុំ

ក៖ ហ៊ឹម... ចឹងគេចូលចិត្តអ្នកមីងច្រើនជាង
ខ៖ ចាស់..! ហើយអ្នកក៏ចឹងដែរ ខ្ញុំដេរម្នាក់ ខ្ញុំចេះដេរម្នាក់
ខ្ញុំព្យួររណោងតាមកន្លែងខ្ញុំដេក ខ្ញុំព្យួរ
ដេរហើយខ្ញុំព្យួរទៅអាណាមិនទាន់ហើយក៏ខ្ញុំទុកដាក់ត្រឹមត្រូវទៅខ្ញុំដេរហើយ
អានេះមួយ

អានេះមួយយកទៅយកទៅពាក់ខ្ញុំដេរអោយពាក់ម្នាក់ស្លឹកភ្នែកយើងនឹង
ក៖ ម្នាក់នឹងត្រូវជាក់ណាស់អ្នកមីង!!

ខ៖ ចាស់..
ក៖ ហេសហេ... តែអីល្អអ្នកមីងនៅចេះដេរទេ??
ខ៖ ហេ!! តែអីល្អ... ហេបែប... ចេះ នៅតែចេះចឹងតែបែបវាចង់ភ្លេចខ្លះៗ
ក៖ ហេសហេ... នៅតែចេះចឹងហេ

ខ៖ ចង់ភ្លេចអាកាច់ករ ហាសហេ...
ក៖ ហាស ហាស ហេ... ដេរ...
ខ៖ អាកាច់ឆាង...
ក៖ បាទ...! អីល្អដេរមួយទៀតមកអ្នកមីង!! ហាស ហា...

ខ៖ ហាស ហា ហេស ហេ...
ក៖ អូខេ!!
ខ៖ ថ្ងៃមុនកាត់ដៃនឹង កាត់ថាប្រុងដេរណាវាចង់ភ្លេចធ្វើអាក្សាល...
ក្បាលលើនៀក

ក៖ បាទ!!
ខ៖ វាចង់ភ្លេចហើយ
ក៖ អាម្នាក់កោងចេះនឹងហ៊ឹមអ្នកមីងណោះ??
ខ៖ ចាស់!!
ក៖ តើបើអាត្រង់អាសំប៉ែតម្តងចេះអត់អីទេណោះអ្នកមីងណោះ?
តែអាត្រង់ដាក់ពីលើចង់ភ្លេចណោះអ្នកមីងណោះ??

ខ៖ នឹងហើយ!! អាយើង...
យើងដេរចឹងជុំវិញទៅដល់ពេលយើងបត់មកបញ្ចូលគ្នាចឹងហេស!
យើងបត់បញ្ចូលគ្នាចឹងវា... អាគ្រឿងមកក្បាលវាមិននៅប្រលោះប៉ុននឹង!
ក៖ បាទ!!!

ខ៖
ប្រឡោះប៉ុននឹងយើងមិនត្រូវយកអាស្លឹកភ្នែកនឹងយកមិបិតអាប្រឡោះប៉ុននឹង
ក៖ បាទ...!! អាស៊ីងធ្វើកំពស់ប៉ុន.. ល្មមក្បាលយើង!! ហាស ហាស

ខ៖ ហាស ហាហេស ហេ..
ក៖ ចុះអីល្អអ្នកមីងចេះដេរទៀតទេ??
ខ៖ អីល្អហ៊ឹម??

ក៖ ភ្លេចហើយ??
ខ៖ ដូចចង់ភ្លេចហើយមើលទៅ ហេស ហេ...
ក៖ ហាស ហា ហេសហេ..
ខ៖ ណាមួយវា... បើសិនជាដេរវាចេះតែកើតហើយប៉ុន្តែវាវល់ការងារច្រើនខ្លីល...
ក៖ បាទ..!

ខ៖ ហើយណាមួយវាសំបូរម្នាក់លក់ពីរបីពាន់ទិញបានពាក់
ក៖ បាទ...!
ខ៖ ដល់ចឹងខ្លីល ហាស ហា ហេសហេ..
ក៖ បាទ..! សម្រាប់អ្នកមីងណាមួយជំនាន់មុនម្នាក់ស្លឹកភ្នែកមានតម្លៃ
ខ៖ ហាស ហា..
ក៖ អីល្អក៏នៅតែមានតម្លៃដែរអ្នកមីង!!

ខ៖ ចាស់..!
ក៖ អូខេ!! ចឹង.. នៅពេលអ្នកមីងអី...
ចង់សួរអ្នកមីងមួយទៀតថា នៅពេលអ្នកមីង..
នៅជំនាន់នឹងនៅពេលអ្នកមីងឃើញគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់ហើយនឹង

ថា តើអ្នកមីងនៅចាំទេថា តើអ្នកមីងនៅក្នុងឆ្នាំណា រៀនណាមក ចុះមកជួយប្រជាជនខ្មែររបស់ពួកយើងហាសអ្នកមីង? អ្នកមីងចាំថាឆ្នាំណាទេ?

ខ៖ ឆ្នាំ.. ហ៊ឹម... ចិត្តប្រាំបួនចេះមិនដឹងហី??

ក៖ ចិត្តប្រាំបួនហីអ្នកមីងហេស?

ខ៖ ចិត្តប្រាំបួននឹងហើយ...

ក៖ ចិត្តប្រាំបួនថ្ងៃប្រាំពីរមករានឹងហេសអ្នកមីង?

ខ៖ រៀនណាមចូលមកហាស??

ក៖ បាទ..!

ខ៖ រៀនណាមចូលមក អាម៉ាជិនចុះជិនឡើង..

ក៖ បាទ..! នឹងហើយ

ខ៖ នឹងហី... ចិត្តប្រាំបួននឹងហើយ

ក៖ បាទ..! ចិត្តប្រាំបួននឹងហើយ ខ្ញុំលឺគេនិយាយដែរអ្នកមីង!!

ចុះនៅឆ្នាំចិត្តប្រាំបួនហើយគេចូលរំដោះហើយចឹងទៅតើអ្នកមីងចូលទៅរស់នៅទី

កន្លែងណាដែរទៅអ្នកមីង??

ខ៖ ខ្ញុំនៅនឹង...

ក៖ អរ...!

ខ៖ ខ្ញុំនៅនឹង.. មើល... គេកៀរខ្ញុំទៅនៅខាងទន្លេក្នុងនឹងខ្ញុំ... ឆ្នាំ.....ចិត្តប្រាំ... ហេត្នាំប៉ុន្មានទេ អូរចឹង...

ត្រូវហើយរៀនណាមចូលមកនឹងខ្ញុំមិនដឹងទៅក្នុងនៅទេនៀក

ដូចជាក្លែងហើយ... ចង់ក្លែងហើយនៀក!!

ក៖ ហេស ហេ ហាស ហា..

ខ៖ ចង់ក្លែងមែន...ដូចចង់ចេញមកវិញហើយហេ.. ដូចចេញពីទន្លេក្នុងមកវិញ...

អូរ.. ត្រូវហើយ ខ្ញុំចេញពីទន្លេក្នុងមកវិញឆ្នាំប៉ុន្មានទេ.. ក្លែងទៅ...

អាឆ្នាំបែកនៀក!!

ក៖ ឆ្នាំបែកនឹងចិត្តប្រាំបីចិត្តប្រាំបីចូលចិត្តប្រាំបួន..

ខ៖ ចិត្តប្រាំអីចេះ...ហេ

ក៖ បែកពលពតហីអ្នកមីង??

ខ៖ បែក អាដែងបែក...

ក៖ បែកលននល??

ខ៖ នឹងហើយ!! លននល!!

ក៖ លននលបែកចិត្តប្រាំ!!

ខ៖ នឹងហើយបែកចិត្តប្រាំនឹង! បែកចិត្តប្រាំនឹងខ្ញុំមកនៅនឹងឯងហេ!!

មកនៅនឹងកាលនៅមកនៅនឹងស៊ីភូកសាឡី.. ស៊ីអង្ករភូកសាឡី ភូកអីនៀក...

ក៖ អង្ករនឹងអត់ឆ្ងាញ់ទេ ហេសហេ...

ខ៖ បេះត្រកួនដូរអង្ករភូកសាឡីត្រើយម្ខាងនៀក..

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ខ្ញុំបេះបាត់ជញ្ជីនពេជ្យមួយរង់ហេស!!

ក៖ អរ...!

ខ៖

ម៉ែខ្ញុំអោយពាក់រួចប្រឹងបេះត្រកួនរួចប្រឹងឡើងស្វិតដៃនឹងរូបបាត់ជញ្ជីនមួយរង់នឹងទៅ..

ក៖ ហ៊ឹម...!

ខ៖ យកអង្ករទៅដូរ... អរ.. យកត្រកួនទៅដូរអង្ករដូកសាឡីណោះ!!

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ត្រើយម្ខាងកាលនឹងដូរក៏មិនមែនដូរជាឯកជនដែរ..

ដូរជាសហករទេ..ប្រធានសហករនឹងគេអោយយើងទៅបេះត្រកួនទៅយកមកគេ អ្នកយកទៅដូរអង្ករដូកសាឡីនឹងនៅត្រើយម្ខាងហើយយកមកបានអង្ករមកនឹងចែកគ្នាមត្រូវសារ

ក៖ អរ.. ចឹង...!!!

ខ៖ មិនមែនស្រួលទេណា!! ពិបាកណាស់..!

ក៖ ចឹងដល់ពេលបាត់ជញ្ជីនចឹងទៅម្តាយអ្នកមីងគាត់មានថាអីទេ??

ខ៖ អត់ថា.. អត់អី.. ផង!

ក៖ អត់ថាទេណា..

ខ៖ អត់ថាអត់អីទេ!!

ក៖ ហើយរកក៏អត់ឃើញដែរ ហេស ហេ...

ខ៖ រកឃើញអីបើជ្រុះក្នុងទឹកហើយនឹងហាស ហា..

ក៖ ហាស ហា... អូរ!! ស្តាយមែនទែនអ្នកមីង!! ចឹងដល់ពេលបែកចឹង...
បែកពីជំនាន់ពលពិតហើយចឹងសម្រាប់អ្នកមីងអ្នកមីង..
អ្នកមីងមានអារម្មណ៍យ៉ាងមិចដែរអ្នកមីង??
សប្បាយចិត្តទេពេលដែលលែងមានសង្គ្រាមអីចឹងហាសអ្នកមីង?
ខ៖ និយាយមិនសប្បាយចិត្តមិចក្នុងអើយ?? សប្បាយណាស់!!
ក៖ បាទ..!
ខ៖ អរ..! ទៀតយើងគ្មានការភិតភ័យ
ក៖ បាទ...!
ខ៖ ព្រោះកាលជំនាន់នឹងយើងភិតភ័យយើងរត់ចូលហិលិចរត់...ចូលហិកើត...
គ្រាប់ហិលិច.. គ្រាប់ហិកើត
ក៖ បាទ...!
ខ៖ ស្ងួតស្លាកាលនឹងហួស!!
ក៖ ត្រូវហើយអ្នកមីង!! អូខេ! ចឹងហើយន័យថាអ្នកមីងចង់...
មានអារម្មណ៍ថាសប្បាយចិត្តខ្លាំងណោះអ្នកមីងណោះ??
ខ៖ បាស់..!
ក៖ លែងមានសង្គ្រាមហើយ!!
ហើយជំនាន់នឹងអ្នកមីងប្រកបមុខរបរអ្វីដែរទៅអ្នកមីងកាលសម័យនឹង??
ខ៖ រាល់ថ្ងៃមិនមានមុខរបរអីក្រៅពីធ្វើស្រូវ... ធ្វើអង្ករនឹងទេ
ក៖ ធ្វើស្រូវ ធ្វើអង្ករបោសអ្នកមីងណោះ!!
ខ៖ ក្បាញកន្ទេស កាប់កក ស្លុងកក ស្លុងស្រូវ...
ក៖ ក្បាញកន្ទេស... អូរ.. ការងារច្រើនណាស់អ្នកមីង
ខ៖ ហើយមើលគោ មើលពពែតិចតួចនឹងដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត..
ក៖ អ៊ុយ.. ការងារច្រើនណាស់អ្នកមីង!!
ខ៖ ហើយបានកូននឹងវាទៅធ្វើការបានខ្លះទៅគ្រាន់បានទប់គ្នា
ក៖ បាទ..! ការងារច្រើនណាស់អ្នកមីង!!
ចឹងចង់អោយអ្នកមីងចែកចាយបន្តិចបានទេបទពិសោធន៍សប្បាយៗ
អំពីបទពិសោធន៍ដែលអ្នកមីងបានការកូនអស់ហើយចឹង!!
ហើយការរស់នៅរបស់អ្នកមីង...
បទពិសោធន៍សប្បាយៗរបស់អ្នកមីងនៅក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្នណាអ្នកមីង?? អ្នកមី
ងអាចចែកចាយបន្តិចបានទេ??
ខ៖ ហាស ហា...
ក៖ ដែលអ្នកមីងធ្វើ.. ភាពសប្បាយរីករាយក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមីងហាស??
ខ៖ ជីវិតខ្ញុំសប្បាយរីករាយរាល់ថ្ងៃនឹងខ្ញុំមិនមែនចេះតែថាទេ!!
ក៖ បាទ..!
ខ៖ ព្រោះបានថាខ្ញុំសប្បាយ ព្រោះដោយសារមិនមែនដោយខ្ញុំ..
រកស៊ីមានបានក៏ខ្ញុំមិនសូវសប្បាយប៉ុន្មានដែរ!!
ប៉ុន្តែអាស៊ីយើងចាត់ទុកថាសប្បាយដែរចុះណា!!
ក៖ បាទ...!! អ្នកមីង!
ខ៖ ប៉ុន្តែសប្បាយមួយផ្លូវទៀតគឺសប្បាយដោយសារកូន!!
ក៖ បាទ..! ត្រូវហើយអ្នកមីង!!
ខ៖ សប្បាយដោយសារកូននឹងយ៉ាងមិច!!
សប្បាយដោយសារកូនគឺមិនធ្វើអោយម៉ែមានការលំបាក
ក៖ បាទ..!
ខ៖ គ្មានបញ្ហាអីអោយម៉ែលំបាក
ក៖ បាទ...!!
ខ៖ គឺសប្បាយត្រង់នឹងខ្ញុំរាល់ថ្ងៃនឹងខ្ញុំប្រាប់ក្នុងឯងត្រង់
ក៖ បាទ..!
ខ៖ កូនខ្ញុំកាំងពី..
និយាយរួមទៅកូនខ្ញុំកាំងពីវ័យជំនង់រហូតដល់កូនខ្ញុំមានប្រពន្ធកូនខ្ញុំមិនដែល
ដើរមើលធុងបាស.. ដើរមើលអកកេះ... ដើរមើលវីឌីអូរកន្លែងណា
កន្លែងណាក៏អត់ទេកូនខ្ញុំមើលតែទូរទស្សន៍លើផ្ទះនឹង
មានតែទូរទស្សន៍មើលវាវិញ!!
ក៖ ហាស ហា ហេស ហេ...
ខ៖ ដេកលក់ទៅទូរទស្សន៍មើលវាវិញ នឹងនិយាយអោយអស់ចុះ
ចឹងបានថាសប្បាយដោយសារកូន សព្វថ្ងៃខ្ញុំសប្បាយដោយសារកូនទេ
ក៖ បាទ..! អ្នកមីង!

ខ៖ បើសិនជាកូនធ្វើអោយខ្ញុំពិបាកចិត្ត ឬមួយគេធ្វើអោយខ្ញុំថោកទាប..
ខ្ញុំដើរទៅណោះ... ដើរទៅណោះ... មុខដូចឆ្កែដូចឆ្កាត់ក៏មិនសប្បាយដែរ
ក៖ បាទ..!

ខ៖ ហើយដល់ពេលចឹងទៅខ្ញុំសប្បាយទៅតាមនឹង!!
ហើយសព្វថ្ងៃដល់តែពេលកូនធ្វើអោយខ្ញុំសប្បាយចឹងខ្ញុំធ្វើភោគផលបាត់អោយកូន
ហូបមួយពេញចិត្ត..

ក៖ បាទ..!
ខ៖ មួយឆ្នាំទល់មួយឆ្នាំ!! អោយកូនរកបានលុយយកមានបានខ្លួនឯងចុះ!!
ហើយដល់ពេល..

ជាថាបើអញ្ចេះមួយផ្លូវទៀតបើសិនជាខ្ញុំជួយកូនអោយកូនហូបអស់អង្ករមកយក
ទៅកន្លះតោមកយកទៅហូបទៅ អស់អង្ករមកយកទៅ... អស់អង្ករមកយកទៅ...
ហូបមួយឆ្នាំទល់មួយឆ្នាំ

ហើយបើកូននឹងអត់មានឃើញដុះដាលក៏ខ្ញុំអត់សប្បាយចិត្តដែរ!!
ប៉ុន្តែកូនខ្ញុំដុះដាល..
ក៖ កាត់ល្អៗ ហ្នឹងក៏មិនណោះ!!

ខ៖ ចាស់!! ឱវានឹង.. កូនខ្ញុំរកតែមងតែ កូនខ្ញុំមានអាសូរដប់ប្រាំបួនជិះ
ក៖ បាទ..! ហ្នឹង..
ខ៖ ប៉ុន្តែវាមិនចង់យកទៅស៊ីដែរទេ

តែខ្ញុំថាអត់ទេកូនយកទៅស៊ីចុះអោយតែកូនឯងស្តាប់ម៉ែ..
អោយតែកូនឯងសប្បាយចិត្តកូនឯងមកយកស៊ីទៅ... ម៉ែអត់ថាអីទេ..
ហើយចៅពីរម៉ែចិញ្ចឹមទៀត..

ក៖ ហ្នឹង...!
ខ៖ ចិញ្ចឹមទៀត.. បើវារកលុយបានវាអោយមកពីរបីម៉ឺនចឹងវាចាយទៅ
មួយព្រឹកពីរពាន់ ល្ងាចអីបួនប្រាំរយម្នាក់វាចឹងទៀតវាឡើងពីរពាន់ម្នាក់
បីពាន់ម្នាក់ ពីរពាន់ប្រាំរយម្នាក់អីចឹងហាស!!!! ប្រសិនជាវាអត់បាន
រកមិនសូវបានវាអត់អោយយើង.. លុយយើងនឹងអោយចៅចាយទៅ

ក៖ បាទ..! ដាក់ហោប៉ៅខ្លួនឯង ហេស ហេ...
ខ៖ ហាស ហា...
ក៖ អរគុណច្រើនមែនទែនអ្នកមីង!!

ចឹងចង់សួរសន្តរចុងក្រោយទៅកាន់អ្នកមីងថា..សម្រាប់អ្នកមីងមានអីចង់ប្រាប់
ទៅក្មេងៗជំនាន់ក្រោយៗ ក៏ដូចជាចៅៗរបស់អ្នកមីង
ដើម្បីអោយពួកគាត់ដឹងអំពីខ្សែជីវិតរបស់អ្នកមីងជំនាន់នឹងមិនស្រួលដូចជាអ្វី
ដែលគាត់គិត.. ដូចជំនាន់ពលពិតចឹងហាសអ្នកមីង!!

ខ៖ ចាស់..!
ក៖ ហើយស្រុករបស់យើងមានសិទ្ធិសេរីភាពហើយ
ចឹងអោយគាត់ខិតខំប្រឹងប្រែងរៀនសូត្របន្ថែម ហើយធ្វើជាកូនល្អ
ធ្វើជាពលរដ្ឋល្អអ្នកមីងមានអីប្រាប់ទៅកាន់ពួកគាត់ដែរទេអ្នកមីង??

ខ៖ ខ្ញុំ... ដូចចៅៗខ្ញុំរាល់ថ្ងៃខ្ញុំថាម៉ែអោយកូនឯងទៅចាយណាកូនណា!!
ក៖ បាទ..!
ខ៖ ទៅកូនឯងប្រឹងរៀនណា កូនឯងកុំប្រឹងលេងសើចច្រើន

ក៖ បាទ..! អ្នកមីង!!
ខ៖ បើគ្រូថាអោយកូនឯងមាត់.. កូនឯងកុំមាត់លីអត់!
ហើយគ្រូសរសេរអក្សរតាមគ្រូខៀនចឹងកូនឯងយកសៀវភៅមកកូនឯងសរសេរ
តាមបណ្តើរៗទៅ

ក៖ បាទ..!
ខ៖ ទម្រាំតែលោកគ្រូសរសេរហើយ លោកគ្រូអានអោយកូនឯងមួយសារ
ឬមួយក៏ពីរសារ នឹងគេហៅកូនឯងអោយអានលើក្តារខៀនហើយ

ក៖ ហ្នឹង... បាទ..!!
ខ៖ កូនឯងត្រូវចងចាំចំណាំអក្សរណាលីទេ??វានិយាយ បាទ... ម៉ែៗខ្ញុំរៀនហាស
អី.. ឆ្នាំទៅខ្ញុំបានលេខប្រាំបី អាណូរខ្ញុំប្រឹងរៀនហ្នឹងម៉ែ!!
ខ្ញុំប្រឹងរៀនអោយបានលេខបួន លេខប្រាំម៉ែ... អីម...
បើកូនឯងប្រឹងរៀនអោយបានលេខមួយម៉ែរីតែអរទៀតហើយ

ក៖ បាទ..!
ខ៖ នឹង!! អាជំនឹង..!
ក៖ អរ...! បាទ..!
ខ៖ ហើយមកពីរៀនវិញខ្ញុំថាថ្ងៃនឹងកូនឯងរៀនអីមើលថាអោយម៉ែស្តាប់មើល!
វាទើត្រង់ថា... ពីមុនមកវាខ្ញុំអក្សរអត់មានផ្ទើរជើងចឹងហាស!!

ក៖ បាទ..!

ខ៖ អត់មានឆ្កើរជើង អត់មានអាដែងសញ្ញាយោគ អត់មានអាដែង... អី...

ក៖ អរ.. បាទ..ៗ

ខ៖ ទណ្ឌយាក់អីចឹងហាស

ក៖ បាទ..!

ខ៖ ដល់ពេលវាចូលរៀនមានឆ្កើរជើង.. ដាក់ចឹងៗវាទើងរ.. ម៉ែខ្ញុំអត់សូវចេះទេម៉ែ..

ក៖ អត់សូវចេះ.. ហាស ហា ហេស ហេ..

ខ៖ ហើយ"ន"សម្លាប់"ម" ហើយអិលរចេះហើយ"ន"សម្លាប់"ម" "ខ"ជើង"ញ"ខ្ល

ខ្លដាក់ស្រះ"ុំ" ខ្ញុំ

ក៖ ហាស ហា ហេស ហេ...

ខ៖ គេអានអោយស្តាប់ចឹងហាស... នឹង..

ក៖ អូខេ!! ចឹងគាត់ឆ្លាតចឹងហាសអ្នកមីង!!

ខ៖ ចាស់!!

ក៖ ចឹង!!

អរគុណច្រើនអ្នកមីងសម្រាប់ថ្ងៃនឹងអ្នកមីងបានចែកចាយបទពិសោធន៍ជាច្រើន

របស់អ្នកមីងបានច្រើន ហើយសង្ឃឹមថាភ្នែកៗជំនាន់ក្រោយ

ក៏ដូចជាកូនចៅអ្នកមីងគាត់នឹងខិតខំរៀនសូត្របន្ថែមដើម្បីធ្វើអោយអ្នកមីង

សប្បាយចិត្ត ហាស ហា ហេស ហេ..

ខ៖ ហាស.. ហាស.. ហា.. មើលនិយាយដល់ចប់អត់ដោះក្រមាសោះ!! ហាសហា..

ក៖ បាទ..! អត់អីទេអ្នកមីង!! ចឹងប្រហែលជាខ្ញុំនឹងបញ្ចប់ជាមួយអ្នកមីងហើយ

អរគុណច្រើន ហើយជូនពរអ្នកមីងមានសុខភាពល្អ ហើយកម្លាំងមាំមួន...

ខ៖ ចាស់!!

ក៖ ហើយរកស៊ីមានបាន... អ្នកមីង. ហើយអរគុណច្រើន...

ខ៖ ចាស់!! អរគុណ..!

ក៖ បាទ.. ចឹង! ជំរាបលា!!

ខ៖ ចាស់!! សុខសប្បាយទាំងអស់គ្នា។